

Bruksela, dnia 20 lutego 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 11/2012

Sprawozdanie z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej w styczniu 2012 r.

(wybrane)

1. **EDUKACJA** - Erasmus zmienia życie i poszerza horyzonty od 25 lat
2. **SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE** - Belgia, Cypr, Malta i Polska podjęły skuteczne działania w celu skorygowania deficytu, natomiast środki podjęte przez Węgry są niewystarczające
3. **SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE** - Falszowanie monet euro w 2011 r.
4. **SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE** - Banknoty i monety euro – 10 lat później
5. **SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE** - Przełamywanie barier na drodze do bezpiecznych i innowacyjnych płatności kartą, internetowych i mobilnych
6. **HANDEL I ROZWÓJ** - UE podkreśla kluczowe znaczenie wzrostu opartego na handlu dla nowoczesnej agendy rozwoju
7. **ŚRODOWISKO** - Komisja wzywa Polskę do przestrzegania przepisów ochrony środowiska
8. **ŚRODOWISKO** - Wniosek w sprawie ograniczenia zagrożeń związanych z zanieczyszczeniem wody
9. **ŚRODOWISKO** - Odpady: nowe miejsca pracy i niższe koszty
10. **OCHRONA BIORÓŻNORODNOŚCI**: Komisja kieruje do Trybunału sprawę przeciwko Polsce za nieprzestrzeganie przepisów UE dot. chronionych odmian materiału siewnego warzyw
11. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI** - Komisja proponuje kompleksową reformę przepisów o ochronie danych, aby zwiększyć kontrolę użytkowników nad swoimi danymi oraz ograniczyć koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa
12. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI** - Komisja Europejska wszczyna przyspieszone postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Węgrom w trosce o niezależność węgierskiego banku centralnego, organów ochrony danych oraz w kwestiach związanych z sądownictwem
13. **POMOC PAŃSTWA** - Komisja zbada pomoc państwa na rzecz nabywców majątku polskich stoczni
14. **TRANSPORT** - Koleje europejskie: Komisja wspiera interoperacyjność i konkurencyjność
15. **ROLNICTWO** - Otwarcie kampanii poświęconej 50-leciu wspólnej polityki rolnej

16. **ROLNICTWO I ZDROWIE** - Nowa strategia dobrostanu zwierząt: Komisja dąży do polepszenia jakości
17. **PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ** - Komisja rozpoczyna debatę na temat restrukturyzacji przedsiębiorstw: jakie wnioski z kryzysu?
18. **PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ** - Małe przedsiębiorstwa tworzą 85 proc. nowych miejsc pracy
19. **SPRAWY SPOŁECZNE** - Europejczycy przygotowani do „aktywnego starzenia się” – pokazuje najnowsze badanie
20. **SPRAWY SPOŁECZNE** - Komisja wydłuża konsultacje społeczne do 12 tygodni i oferuje nową usługę powiadamiania
21. **AGENDA CYFROWA** - Pobudzanie wzrostu i zatrudnienia: plan działania, dzięki któremu wielkość handlu elektronicznego w Europie podwoi się do 2015 r.
22. **POLITYKA KONSUMENTÓW** - W badaniach UE stwierdzono niedociągnięcia na stronach internetowych oferujących kredyty konsumenckie
23. **INSTYTUCJE** - Komisja skarży Radę do Trybunału za naruszenie przepisów unijnych dotyczących regulaminu pracowniczego
24. **INSTYTUCJE** - Komisja apeluje do instytucji UE o oszczędności w wydatkach

1. EDUKACJA - Erasmus zmienia życie i poszerza horyzonty od 25 lat

Erasmus, cieszący się największym powodzeniem program wymiany studentów na świecie, obchodzi w tym roku 25. rocznicę istnienia. Od momentu powstania programu Erasmus w 1987 r. z możliwości odbycia części studiów lub stażu zawodowego za granicą skorzystało prawie trzy miliony studentów. Pod hasłem „Erasmus zmienia życie i poszerza horyzonty od 25 lat”, obchody srebrnej rocznicy urodzin zostały ogłoszone 30 stycznia 2012 r. przez **Androullę Vassiliou**, europejską komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży. Mobilność w ramach programu Erasmus znajduje się w samym centrum strategii Komisji na rzecz zwalczania bezrobocia wśród młodzieży, dzięki położeniu większego nacisku na rozwój umiejętności – kwestii, która będzie omawiana przez szefów państw i rządów podczas nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej.

„Wpływ programu Erasmus jest olbrzymi, nie tylko na poszczególnych studentów, lecz także na całą gospodarkę europejską. Dzięki wspieraniu wysokiej jakości nauczania i nowoczesnego systemu szkolnictwa wyższego, zacieśniającego współpracę pomiędzy środowiskami akademickimi i pracodawcami, program ten przyczynia się do niwelowania niedopasowania umiejętności do potrzeb rynku pracy. Daje on również młodym ludziom pewność siebie i zdolność do pracy w innych państwach, gdzie mogą istnieć odpowiednie dla nich miejsca pracy. W ten sposób mogą oni uniknąć pułapki związanej z geograficznym niedopasowaniem występowania umiejętności i miejsc pracy” - powiedział przewodniczący **Barroso**.

Komisarz **Vassiliou** dodała: „Erasmus jest jednym z największych sukcesów Unii Europejskiej – jest naszym najbardziej znanym i najpopularniejszym programem. Wymiany w ramach programu Erasmus umożliwiają studentom doskonalenie znajomości języków obcych i rozwijanie umiejętności, takich jak umiejętność dostosowywania się do sytuacji, które przyczyniają się do poprawy ich perspektyw na rynku pracy. Program umożliwia również nauczycielom i innym pracownikom poznanie sposobu funkcjonowania systemów szkolnictwa wyższego w innych państwach i inspirowanie się najlepszymi doświadczeniami. Popyt na miejsca zdecydowanie przewyższa zasoby dostępne w wielu państwach – jest to jeden z powodów, dla których planujemy rozszerzenie możliwości kształcenia i szkolenia za granicą w ramach nowo proponowanego programu na rzecz edukacji, szkoleń i młodzieży – »Erasmus dla wszystkich«.”

W roku akademickim 2011/2012 z programu skorzysta ponad 250 tys. studentów. Przewiduje się, że studenci najchętniej wyjeżdżać będą do takich państw jak Hiszpania, Francja, Zjednoczone Królestwo, Niemcy i Włochy, podczas gdy wśród państw wysyłających największą liczbę studentów za granicę znajdują się najprawdopodobniej Hiszpania, Francja, Niemcy, Włochy i Polska. W latach 2007-2013 UE przeznaczyła na program Erasmus około 3 mld euro.

Program „Erasmus dla wszystkich” połączy ze sobą wszystkie obecne inicjatywy unijne i międzynarodowe w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, zastępując siedem istniejących programów jednym¹. Dzięki temu wzrośnie jego efektywność, łatwiej będzie ubiegać się o dofinansowanie, a powielanie działań i ich fragmentacja zostaną ograniczone. Docelowo nowy program ma dać możliwość studiowania, szkolenia lub nauczania za granicą prawie pięciu milionom osób, czyli prawie dwa razy więcej niż obecnie. Nad wnioskiem Komisji dyskutują obecnie państwa członkowskie i Parlament Europejski, które decydują o przyszłym budżecie.

- **Informacje dodatkowe**

Program Erasmus został uruchomiony w 1987 r. Początkowo wzięło w nim udział 3 244 młodych, odważnych studentów, którzy podjęli naukę w jednym z jedenastu państw uczątniczających wtedy w programie. Obecnie w programie biorą udział 33 państwa – 27 państw członkowskich UE, Chorwacja, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwajcaria i Turcja.

¹ Program „Uczenie się przez całe życie” (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), „Młodzież w działaniu”, Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink oraz program dwustronnej współpracy z państwami uprzemysłowionymi.

W ciągu ostatnich 25 lat program odnotował stały wzrost liczby studentów oraz jakości i różnorodności proponowanych działań. Ze wsparcia UE, aby uczyć lub szkolić za granicą, mogą również skorzystać nauczyciele i inni pracownicy, np. pracownicy ds. kontaktów międzynarodowych, którzy są wielokrotnie pierwszymi osobami mającymi kontakt z potencjalnymi studentami programu Erasmus. Niemal 40 tys. z nich skorzystało z programu w latach 2010/2011.

Od 2007 r. w ramach programu Erasmus finansowane są również coraz bardziej popularne staże zawodowe w zagranicznych przedsiębiorstwach. Do dziś dotacje przeznaczone na ten cel zostały przyznane prawie 150 tys. studentów. W latach 2009/10 na udział w stażu zdecydowało się 35 tys. studentów (jeden na sześciu), co stanowi wzrost o 17% w stosunku do roku poprzedniego.

- **Więcej informacji:**

Więcej informacji na temat programu Erasmus znajduje się na stronie internetowej:

<http://ec.europa.eu/education/erasmus>

1. Co oznacza „okres mobilności” w ramach programu Erasmus i kto decyduje o jego przebiegu?

Okres studiów w ramach programu Erasmus wynosi od 3 do 12 miesięcy i stanowi integralną część toku studiów odbywanych na macierzystej uczelni. Zaliczony okres studiów za granicą jest w pełni uznawany przez instytucję macierzystą na podstawie porozumienia o programie zajęć (tzw. „learning agreement”) podpisanego przez studenta, instytucję macierzystą oraz instytucję przyjmującą. Porozumienie o programie zajęć jest rodzajem umowy zawieranej przed rozpoczęciem okresu studiów, która dokładnie określa, na jakie zajęcia będzie uczęszczał student. Pod koniec okresu studiów za granicą zarówno student, jak i instytucja macierzysta otrzymują od instytucji przyjmującej sprawozdanie z wyników w nauce uzyskanych przez studenta w ramach uzgodnionego programu zajęć za granicą.

Uniwersytety i inne instytucje szkolnictwa wyższego biorące udział w programie Erasmus muszą mieć przyznaną [Kartę uczelni Erasmus](#) oraz być uznawane przez krajowe organy państwa, w którym mają swoją siedzibę. Celem [Karty uczelni Erasmus](#) jest zagwarantowanie jakości programu przez określenie podstawowych zasad i zobowiązań, których zainteresowane strony zobowiązane są przestrzegać.

Studenci instytucji szkolnictwa wyższego, której przyznano „rozszerzoną” Kartę uczelni Erasmus, mogą również uczestniczyć w stażach zawodowych (praktykach), odbywanych w zagranicznych przedsiębiorstwach lub organizacjach. Instytucja macierzysta jest zobowiązana w pełni uznać okres praktyk odbytych za granicą na

podstawie porozumienia o programie praktyki (tzw. „training agreement”) podpisanego przez wszystkie strony przed rozpoczęciem okresu mobilności.

2. Jak ubiegać się o stypendium programu Erasmus?

Aby wziąć udział w programie wymiany studentów Erasmus, należy spełnić następujące warunki:

- być wpisanym na listę studentów oficjalnego programu studiów realizowanego przez instytucję szkolnictwa wyższego uczestniczącą w programie Erasmus, w której po zaliczeniu programu studiów uzyskuje się tytuł lub dyplom (w tym na poziomie doktoranckim), w jednym z 33 państw uczestniczących (UE 27 + Chorwacja, Islandia, Liechtenstein, Szwajcaria i Turcja);
- ukończyć przynajmniej pierwszy rok studiów wyższych (warunek ten nie obowiązuje w przypadku staży zawodowych).

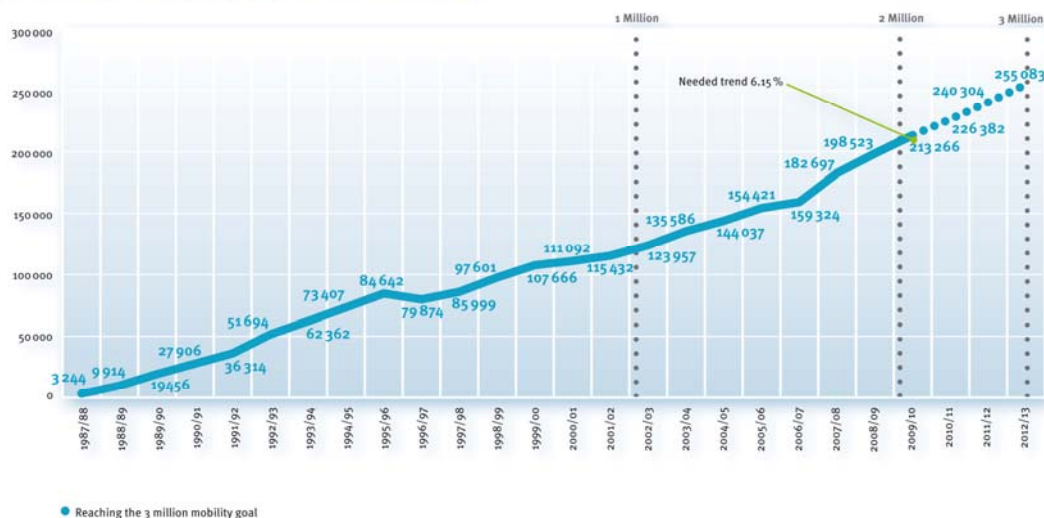
Ogromna większość uniwersytetów i innych instytucji szkolnictwa wyższego na terenie UE uczestniczy w programie Erasmus. Biuro współpracy z zagranicą lub biuro ds. programu Erasmus macierzystej instytucji szkolnictwa wyższego stanowi podstawowy punkt udzielający informacji o przyznawaniu stypendiów programu Erasmus. To właśnie tam można się dowiedzieć o wszystkich wymianach programu Erasmus, w których uczestniczy dana uczelnia.

3. Ilu studentów skorzystało już z programu Erasmus?

Od początku istnienia programu Erasmus, czyli od 1987 r., liczba wymian studenckich stale rośnie. Szacuje się, że w roku akademickim 2012/2013 całkowita liczba uczestników programu osiągnie 3 mln.

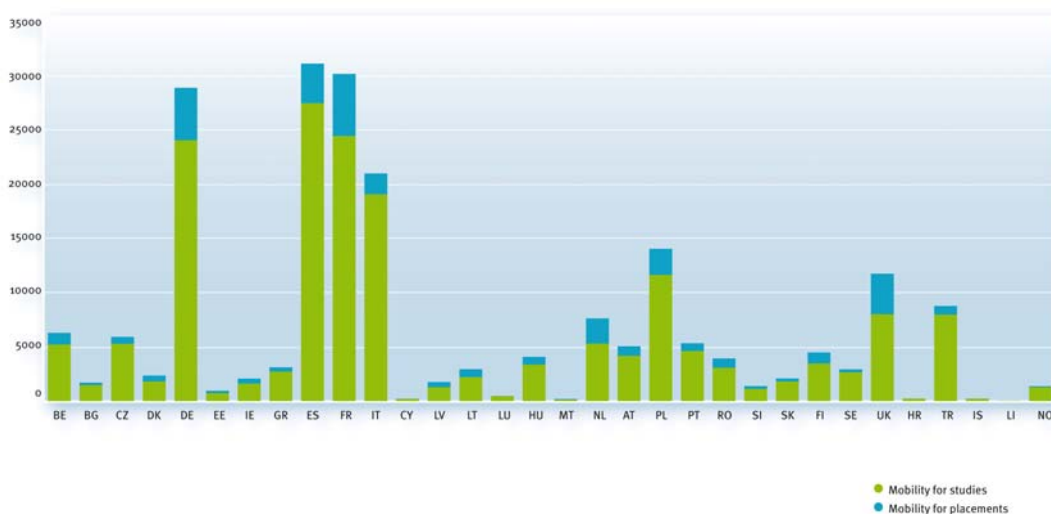
Postęp w osiągnięciu docelowej liczby 3 mln studentów programu Erasmus

Progress to achieving the 3 million student mobility target

Porównanie liczby studentów wyjeżdżających na wymianę uczelnianą lub na staż za granicą w latach 2009-2010

Distribution of outgoing students studying or doing company placements abroad in 2009-2010

4. Ile wynosi stypendium w programie Erasmus?

Średnie miesięczne stypendium programu Erasmus w roku akademickim 2009/10 wynosiło 254 EUR. W większości państw liczba zainteresowanych znacznie przewyższa dostępność stypendiów. W roku akademickim 2009/10 ponad 213 tys. studentów otrzymało stypendium programu Erasmus na studia lub staż za granicą, co oznacza wzrost o 7,4% (nowy rekord) w porównaniu do roku poprzedniego.

Stypendia przyznawane są studentom wybranym przez ich macierzystą uczelnię po wyrażeniu zgody na ich przyjęcie przez przyjmującą instytucję lub przedsiębiorstwo (w przypadku praktyk). Instytucja przyjmująca nie może pobierać od studentów czesnego, co stanowi jedną z podstawowych zasad programu Erasmus.

Wysokość stypendium jest różna w poszczególnych państwach członkowskich i nie zakłada pokrycia wszystkich kosztów ponoszonych przez studenta. Dąży się jednak do zrekompensowania części różnicy kosztów utrzymania między dwoma uczestniczącymi państwami.

Komisja Europejska ustanawia pułap kwoty miesięcznego stypendium dla każdego państwa docelowego. Wysokość stypendium zależy jednak od decyzji krajowych agencji, biur lub urzędów ds. realizacji programu Erasmus oraz od instytucji szkolnictwa wyższego. Większość z nich dąży do przyznania stypendiów jak największej liczbie uczestników programu (studentów i pracowników), niektóre jednak wolą wypłacać wyższe stypendia mniejszej liczbie osób. Krajowe agencje, biura lub urzędy i uczelnie macierzyste mogą na przykład uwzględnić sytuację społeczno-

ekonomiczną studenta oraz odległość instytucji przyjmującej od miejsca zamieszkania. Stypendium programu Erasmus może zostać połączone z dodatkowymi funduszami przyznawanymi przez uczelnię, państwa członkowskie, regiony lub inne organy publiczne bądź prywatne. Rosnąca liczba przedsiębiorstw prywatnych oferuje dotacje na mobilność, a coraz więcej studentów ma obecnie dostęp do bankowych pożyczek studenckich.

5. Czy to prawda, że program Erasmus wspiera również mobilność pracowników oraz kursy językowe?

Tak. W zakres tak zwanych „działań zdecentralizowanych” promujących mobilność indywidualną, prowadzonych przez agencje, biura lub urzędy krajowe w 33 państwach uczestniczących, wchodzi: mobilność pracowników w celach nauczania i szkoleń, intensywne programy oraz intensywne kursy językowe w ramach programu Erasmus.

• Mobilność pracowników w ramach programu Erasmus

Projekty dydaktyczne pozwalają wykładowcom spędzić okres nauczania za granicą. Może on wynosić od 1 dnia (przynajmniej 5 godzin dydaktycznych) do 6 tygodni pracy w instytucji szkolnictwa wyższego innego kraju. Założeniem jest tu promowanie najwyższych standardów nauczania i międzynarodowej współpracy między instytucjami szkolnictwa wyższego. Mobilność pracowników przekłada się na 8% całego budżetu programu Erasmus. W roku akademickim 2009/10 z budżetu programu Erasmus pokryto koszty projektów dydaktycznych w 29 031 przypadkach, a w 8 745 – projektów szkoleniowych. Poza wykładowcami ze szkoleń mogą również skorzystać pracownicy niedydaktyczni.

Wzrost mobilności pracowników w okresie 2007/08 – 2009/10

Growth in staff mobility numbers from 2007/08 to 2009/10

- **Intensywne programy i kursy językowe w ramach programu Erasmus**

Intensywne programy to krótkie programy nauki skupiające studentów i pracowników dydaktycznych uczelni wyższych z co najmniej trzech państw uczestniczących w programie. Mogą one trwać od 10 następujących po sobie pełnych dni do 6 tygodni pracy naukowej na dany temat. Ich celem jest promowanie przedmiotów, które w innym przypadku nie byłyby wykładane w poszczególnych instytucjach szkolnictwa wyższego oraz umożliwienie studentom i wykładowcom wspólnej pracy w wielonarodowych grupach. Intensywne programy w ramach programu Erasmus cechuje przede wszystkim ich międzydyscyplinarne, innowacyjne podejście i kreatywność. W roku akademickim 2009/10 w 384 intensywnych programach wzięło udział 12 606 studentów i 4 378 wykładowców.

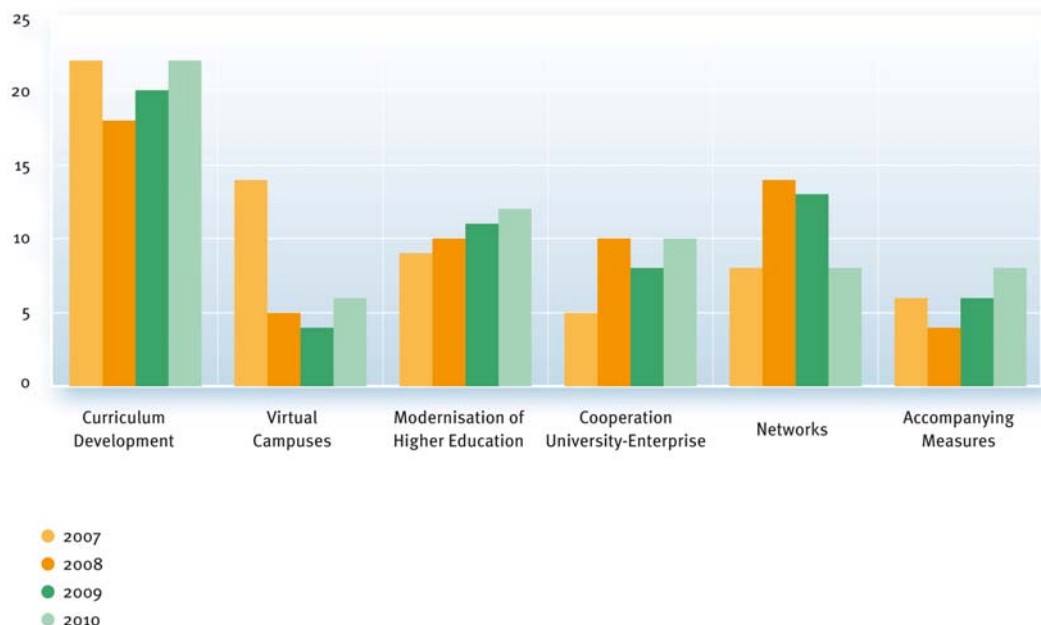
Intensywne kursy językowe w ramach programu Erasmus to inicjatywa, która wspiera specjalistyczne kursy ukierunkowane na naukę rzadziej używanych i nauczanych języków. Organizowane są one w krajach, gdzie języki te są językami wykładowymi w instytucjach szkolnictwa wyższego. Angielski, niemiecki, francuski i hiszpański (kastylijski) nie kwalifikują się do intensywnych kursów językowych programu Erasmus. Celem kursów jest przygotowanie przyszłych studentów programu Erasmus na pobyt w państwie przyjmującym zarówno pod kątem językowym, jak i kulturowym. W roku akademickim 2009/10 w 361 intensywnych kursach językowych programu Erasmus wzięło udział 5 386 studentów.

- **Inne działania**

„Działania scentralizowane”, jak np. sieci, wielostronne projekty i towarzyszące im środki, zarządzane są przez unijną Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego. Służą one prowadzeniu konkretnych działań wśród instytucji szkolnictwa wyższego i innych zainteresowanych stron (np. przedsiębiorstw) w kierunku modernizacji różnych aspektów szkolnictwa wyższego oraz realizacji i kształtowania polityki w tej dziedzinie.

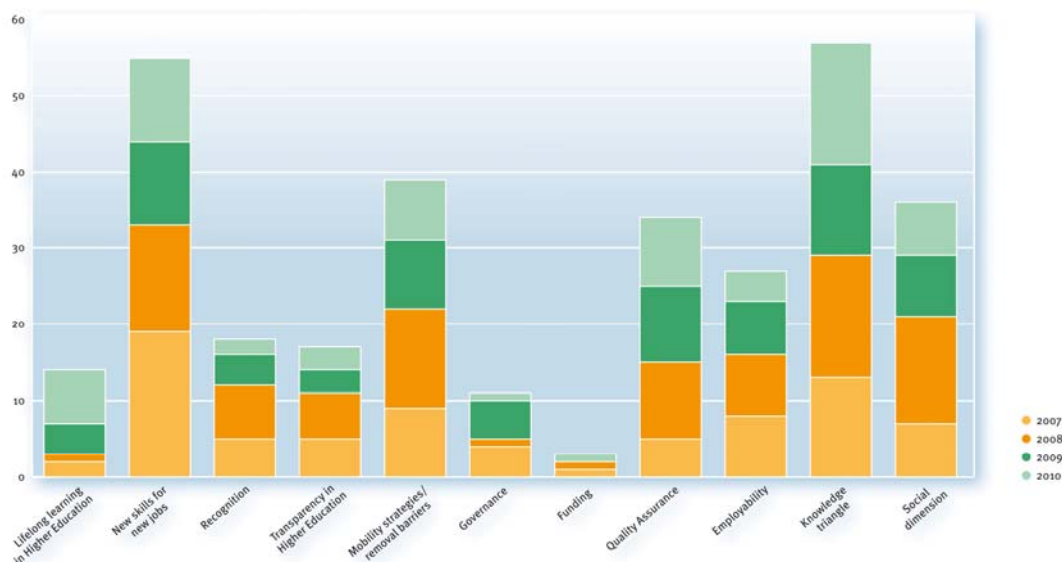
Strategiczne obszary dotowanych przez program Erasmus projektów w ramach współpracy międzyuczelnianej w latach 2007-2010

Policy area of selected Erasmus University Cooperation projects from 2007 to 2010

Priorytety polityki szkolnictwa wyższego w projektach współpracy programu Erasmus w latach 2007-2010

Higher Education policy priorities addressed by Erasmus Cooperation Projects from 2007 to 2010

6. Jaka rolę odgrywają państwa członkowskie w programie Erasmus?

Państwa członkowskie UE są zaangażowane na wielu poziomach. Po pierwsze, każde z państw członkowskich wysyła przedstawicieli swojego rządu do Rady Unii Europejskiej, gdzie przyjmuje się przepisy i koordynuje działania, w tym program

„Uczenie się przez całe życie”, w zakres którego wchodzi program Erasmus. Budżet programu Erasmus uchwalany jest wspólnie przez Radę i Parlament Europejski na okres siedmiu lat. Obecne finansowanie programu Erasmus wynosi ok. 450 mln EUR rocznie. Po drugie, organy krajowe współfinansują bieżące koszty działalności agencji, biura lub urzędu krajowego oraz nadzorują realizację programu Erasmus w danym państwie. W realizacji programu „Uczenie się przez całe życie” Komisję Europejską wspiera komitet ds. programu „Uczenie się przez całe życie”, który składa się z przedstawicieli państw członkowskich. Wreszcie warunkiem ubiegania się instytucji szkolnictwa wyższego o Kartę uczelni Erasmus, a tym samym o zakwalifikowanie się do programu Erasmus, jest uznanie tej instytucji przez organy krajowe.

7. Co to jest „Erasmus dla wszystkich”?

„Erasmus dla wszystkich” jest nowym programem wsparcia finansowego na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu. Został on zaproponowany przez Komisję Europejską i powinien rozpocząć się w 2014 r. Jego przyjęcie pozwoli na znaczne zwiększenie funduszy przeznaczonych na rozwój wiedzy i umiejętności. Program „Erasmus dla wszystkich” opiera się na założeniu, że inwestowanie w kształcenie i szkolenia stanowi bodziec do uwolnienia ludzkich możliwości w zakresie rozwoju osobistego, uzyskiwania nowych umiejętności i zwiększania szans na rynku pracy.

Program „Erasmus dla wszystkich” będzie miał ulepszoną strukturę, która zwiększy jego efektywność. Oznacza to więcej stypendiów dla studentów, stażystów, wykładowców i innych osób. W ramach nowego programu znacznie zwiększą się możliwości w zakresie mobilności i współpracy: w szczególności dzięki zwiększeniu funduszy studenci wyższych uczelni, uczestnicy programów szkolenia zawodowego, stażyści, wykładowcy, osoby prowadzące szkolenia i osoby pracujące z młodzieżą będą mieli większe szanse podjęcia studiów, szkolenia, nauczania czy wolontariatu za granicą. Instytucje kształcenia i szkolenia oraz organizacje młodzieżowe otrzymają dodatkowe możliwości nawiązywania partnerstw i wymiany najlepszych praktyk, a przedsiębiorstwa – promowania innowacyjności i szans zatrudnienia. Większe wsparcie otrzymają także platformy IT takie jak e-twinning, łączące szkoły i inne placówki edukacyjne za pośrednictwem internetu.

8. Czym różni się „Erasmus dla wszystkich” od bieżących programów?

Główny cel pozostaje bez zmian – jest nim doskonalenie rozwoju i umiejętności, a w efekcie zwiększanie szans na zatrudnienie, a także wsparcie modernizacji systemów kształcenia i szkolenia. „Erasmus dla wszystkich” zastąpi siedem istniejących programów – jednym. Obejmie on programy: „Uczenie się przez całe życie” (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius i Grundtvig), „Młodzież w działaniu” oraz pięć

programów współpracy międzynarodowej (Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink i program na rzecz współpracy z państwami uprzemysłowionymi).

Nie zmieniają się główne cele istniejących programów (tj. mobilność edukacyjna, projekty współpracy i wsparcie dla reform polityki), ale akcent zostanie położony na te obszary, w których skutki systemowe są największe i gdzie zaangażowanie UE może przynieść rzeczywistą wartość dodaną. Oprócz tego zaproponowano szereg nowych, innowacyjnych elementów, np. program gwarancji kredytowych dla studentów zatytułowany Erasmus Master, sojusze na rzecz wiedzy i sojusze na rzecz umiejętności sektorowych. Jednolity program przyczyni się do uproszczenia stosowanych reguł i procedur oraz do ograniczenia rozdrobnienia i powielania działań.

Od 2007 r. średnio 400 tys. osób rocznie otrzymuje stypendia UE na studia, szkolenia i pracę wolontariacką za granicą. Zgodnie z propozycją Komisji liczba ta ma się niemal podwoić.

Wniosek w sprawie programu „Erasmus dla wszystkich” jest obecnie przedmiotem debaty w Radzie (27 państw członkowskich) oraz w Parlamencie Europejskim, który podejmie ostateczną decyzję co do ram budżetowych na lata 2014-2020.

9. Kto skorzysta z programu Erasmus?

Grupa docelowa	Cele	Budżet 2009/10	Udział w budżecie 2009/10	Liczba uczestników 2009/10	Budżet * 2012	Liczba uczestników 2012/2013
Studenci wyższych uczelni	Zdobywanie nowej wiedzy i rozwijanie kluczowych uniwersalnych kompetencji przez studentów dzięki studiom lub stażom za granicą; Dobre przygotowanie studentów do przyszłych potrzeb rynku pracy; Lepsza znajomość języków i kultur.	330 mln EUR	77%	213 000 studentów (ok. 20% odbyło staże za granicą)	450 mln EUR	280 000 studentów (30% na stażach za granicą)
Pracownicy dydaktyczni wyższych uczelni	Lepsza jakość nauczania dzięki wymianie najlepszych praktyk oraz innowacyjnych metod nauczania podczas krótkich wizyt dydaktycznych lub szkoleń za granicą.	21 mln EUR	5%	30 500 pobyków za granicą dla wykładowców	28 mln EUR	40 000 pobyków za granicą dla wykładowców
Pracownicy niedydaktyczni wyższych uczelni	Promowanie międzynarodowej współpracy między uczelniami dzięki krótkim wizytom szkoleniowym.	5 mln EUR	1%	7 000 pobyków za granicą dla pozostałych pracowników	7 mln EUR	9 500 pobyków za granicą dla pozostałych pracowników
Instytucje szkolnictwa wyższego	Pobudzanie ich modernizacji i zwiększanie atrakcyjności; Promowanie międzynarodowej	70 mln EUR*	16%*	3 000 uczelni	90 mln EUR	Brak danych

	współpracy akademickiej; Dostosowywanie programów nauczania i szkoleń do potrzeb rynku pracy; Tworzenie możliwości wspólnego nauczania wybranych przedmiotów.					
Organy publiczne, stowarzyszenia i inne zainteresowane strony	Zachęcanie ich do działań na rzecz modernizacji uczelni przez projekty i inicjatywy współpracy, jak np. komunikacja, ankiety, badania.	3 mln EUR*	1%*	Brak danych	4,5 mln EUR	Brak danych
Sektor prywatny	Zwiększanie konkurencyjności przedsiębiorstw dzięki wymianie wiedzy, w tym nauczaniu na wyższych uczelniach; Zwiększanie umiejętności zawodowych stażystów i ich szans na rynku pracy; Angażowanie pracodawców i instytucji rynku pracy w opracowywanie i realizację innowacyjnych programów.	1 mln EUR*	<1%*	27 000 przedsiębiorstw / organizacji przyjmujących	1,5 mln EUR	Brak danych

* Dane szacunkowe

10. Gdzie znajdują się statystyki dotyczące programu Erasmus

Statystyki dotyczące programu Erasmus dostępne są na poniższej stronie internetowej lub w broszurze pt. „Erasmus – facts, figures & trends – The European Union support for student and staff exchanges and university cooperation in 2009/2010” (Erasmus: fakty, liczby i tendencje. Pomoc Unii Europejskiej w zakresie wymian studentów i pracowników oraz współpracy akademickiej w roku akademickim 2009/10):

Statystyki: http://ec.europa.eu/education/erasmus/doc920_en.htm

Broszura: http://ec.europa.eu/education/pub/pdf/higher/erasmus0910_en.pdf

2. SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE - Belgia, Cypr, Malta i Polska podjęły skuteczne działania w celu skorygowania deficytu, natomiast środki podjęte przez Węgry są niewystarczające

W dniu 11 stycznia 2012 r. Komisja Europejska stwierdziła, że Węgry nie osiągnęły wystarczających postępów w dążeniu do terminowej i trwałej korekty nadmiernego deficytu. Komisja Europejska proponuje przejście do kolejnego etapu procedury nadmiernego deficytu i zaleca Radzie Ministrów wydanie decyzji stanowiącej, że nie zostały podjęte skuteczne działania w celu trwałego obniżenia nadmiernego deficytu do

poziomu poniżej 3 proc. PKB. Na podstawie tej decyzji Rady (wydanej na mocy art. 126 ust. 8 Traktatu UE) Komisja zwróci się następnie do Rady z wnioskiem o wydanie nowych zaleceń skierowanych do Węgier (na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu), mających na celu likwidację nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Pozostałe państwa, którym groziło niewywiązanie się z korekty nadmiernego deficytu w terminie do 2011 lub 2012 roku, tj. Belgia, Cypr, Malta i Polska, podjęły skuteczne działania. W związku z tym Komisja uważa, że nie jest konieczne podejmowanie dalszych kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu w odniesieniu do tych czterech państw, chociaż będzie w dalszym ciągu ściśle monitorować rozwój ich sytuacji budżetowej. Jest to pierwszy przypadek zastosowania przez Komisję Europejską nowych zasad wzmocnionego paktu stabilności i wzrostu, wchodzących w skład tzw. „sześciopaku” czyli pakietu sześciu wniosków ustawodawczych dotyczących zarządzania gospodarczego, które weszły w życie dnia 13 grudnia 2011 r. Olli Rehn, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej ds. gospodarczych i walutowych oraz euro, powiedział: „Dzisiejsze sprawozdanie dowodzi, iż »sześciopak« przynosi już efekty. Dał on Komisji Europejskiej narzędzia umożliwiające jej podejmowanie działań w przypadkach, gdy państwa nie wywiązują się z zobowiązań do ograniczenia deficytu i zadłużenia. Dyscyplina budżetowa ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia zaufania do naszych finansów publicznych. Podtrzymuję moje słowa: Jestem zdecydowany w pełni wykorzystywać ten nowy, dający duże możliwości zestaw narzędzi już od pierwszego dnia.”.

- **Przebieg procedury**

W przypadku Belgii, Cypru, Węgier, Malty i Polski z jesiennej prognozy Komisji z dnia 10 listopada 2011 r. wynikało, że państwom tym wyraźnie zagraża niewywiązanie się z zobowiązań dotyczących korekty nadmiernego deficytu. Następnego dnia wiceprzewodniczący Rehn skierował pismo do ministrów finansów tych państw, w którym wyraźnie stwierdził, że w przypadku braku działań naprawczych nieuniknione będzie podjęcie dalszych kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu, z możliwością nałożenia sankcji. Wszystkie cztery państwa podjęły od tego czasu środki, które wydają się być wystarczające dla zapewnienia trwałej korekty nadmiernego deficytu.

Saldo budżetowe Węgier jest natomiast silnie uzależnione od dochodów jednorazowych, które nie prowadzą do trwałej korekty deficytu. Chociaż w 2011 r. Węgry formalnie nie przekroczyły wartości referencyjnej wynoszącej 3 proc. PKB, to udało się im to osiągnąć jedynie za sprawą środków jednorazowych o wartości około 10 proc. PKB, ale za tym wynikiem budżetowym kryje się poważne pogorszenie salda strukturalnego. W rzeczywistości szacuje się, że sytuacja budżetowa w kategoriach

strukturalnych pogorszyła się w latach 2010 i 2011 w sumie o 2 ¾ proc. PKB, co stanowi uderzający kontrast w zestawieniu z zalecanym poziomem łącznej korekty budżetowej wynoszącym 0,5 proc. PKB. Oprócz tego w 2012 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się na poziomie poniżej 3 proc. PKB jedynie dzięki jednorazowym przychodom. W związku z tym w 2013 r. przewidywany deficyt osiągnie 3¼ proc. PKB, i to przed uwzględnieniem potencjalnych negatywnych skutków pogorszenia scenariusza makroekonomicznego i rosnącego oprocentowania papierów dłużnych, przekraczając tym samym wartość referencyjną określoną w Traktacie. Korekta nadmiernego deficytu w 2011 r. nie ma zatem trwałego charakteru. Prowadzi to do wniosku, że Węgry nie podjęły skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z lipca 2009 r.

3. SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE - Falszowanie monet euro w 2011 r.

Liczba wycofanych z obiegu podrobionych monet euro spadła o 15 proc. do 157 tys. monet, w porównaniu z 186 tys. wycofanymi w roku ubiegłym. Monety o nominale 2 euro są podrabiane zdecydowanie najczęściej – stanowiły prawie dwie trzecie wszystkich wykrytych fałszywych monet. Stosunkowo niewielka liczba podrobionych monet euro jest rezultatem połączonych wysiłków państw członkowskich, Komisji/OLAF-u (unijnego urzędu ds. zwalczania nadużyć finansowych) oraz innych instytucji europejskich.

Ogólna liczba sfalszowanych monet jest nieznaczną w zestawieniu z całkowitą liczbą około 16 mld autentycznych monet euro o trzech najwyższych nominałach (50 centów, 1 euro, 2 euro) wprowadzonych do obiegu. Na jedną sfalszowaną monetę przypada 100 tys. prawdziwych.

Algirdas Šemeta, komisarz UE odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych, powiedział: „Sklepikarze, małe przedsiębiorstwa i obywatele są szczególnie narażeni na otrzymywanie podrobionych monet i banknotów. Walka z podrabianiem pieniędzy jest w związku z tym niezbędna, aby chronić uczciwych podatników. Jestem bardzo zadowolony, że dzięki pracy OLAF-u euro jest dobrze chronione. Będziemy kontynuować wysiłki w celu wykrywania fałszywych pieniędzy oraz wykorzenienia tego typu nielegalnej działalności w Europie”.

Fałszywe monety euro wykryte w obiegu, 2008-2011				
	50 centów	1 euro	2 euro	Ogółem
2011	28 000	34 500	94 500	157 000
2010	24 900	30 800	130 300	186 000
2009	18 100	26 500	127 500	172 100
2008	16 600	24 500	154 800	195 900

W walce z podrabianiem euro znakomite rezultaty osiągnięto dzięki kompleksowemu zestawowi środków zapobiegania i wykrywania na szczeblu państw członkowskich i UE. Środki te obejmują ustawodawstwo, analizy techniczne i współpracę, koordynację egzekwowania prawa oraz współpracę sądową. Dzięki odpowiednim ustawieniom również automaty sprzedające i inne urządzenia uruchamiane przy użyciu monet mogą odrzucać fałszywe monety.

Środki te odzwierciedlają wysiłki i postępy państw członkowskich i instytucji UE, których celem jest wykrywanie fałszywych monet euro i wycofywanie ich z obrotu. Aby wspomóc te wysiłki, Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie ustanawiające zasady dla instytucji finansowych, aby zagwarantować, że wszystkie monety euro wprowadzane ponownie przez nie do obrotu są autentyczne. Weszło ono w życie dnia 1 stycznia 2012 r.

Jeżeli chodzi o podrabianie banknotów euro, odpowiedzialny za ochronę przed nim Europejski Bank Centralny ogłosił, że w 2011 r. z obiegu wycofano 606 tys. banknotów. Całkowita liczba sfałszowanych banknotów wycofanych z obiegu w 2011 r. była o 19,3 proc. niższa w porównaniu z rokiem 2010. Najczęściej fałszowanymi nominałami w dalszym ciągu są banknoty 20 euro i 50 euro.

Komisja prowadzi [program Perykles](#) - program wymiany, pomocy i szkoleń stworzony specjalnie w celu walki z podrabianiem euro. W 2011 r. Komisja/OLAF przeprowadziły w ramach programu 16 projektów ochrony banknotów i monet euro przed podrabianiem. Były to głównie konferencje i seminaria skierowane do przedstawicieli krajowych agencji egzekwowania prawa, organów krajowych banków centralnych, banków komercyjnych, kantorów walutowych oraz organów sądowych. Celem projektów było udzielenie wsparcia technicznego, naukowego i operacyjnego, przeprowadzenie specjalistycznych szkoleń zawodowych, poprawienie współpracy

pomiędzy właściwymi organami oraz zwiększenie świadomości w sprawie podrobienia euro. Działania te powinny być kontynuowane w ramach [programu Perykles 2020](#), który został zaproponowany przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w grudniu 2011 r.

- **Informacje ogólne**

Zgodnie z przepisami UE (tj. z rozporządzeniem (WE) nr 1338/2001), Komisja jest odpowiedzialna za Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe (ECTN), które poddaje analizie i klasyfikuje niedawno wybite sfałszowane monety euro. Powstało ono w ramach OLAF i wykorzystuje sprzęt i instalacje mennicy w Paryżu.

Komisja blisko współpracuje również z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), Europolem, Interpolem oraz właściwymi organami krajowymi. Europejski Bank Centralny jest odpowiedzialny za analizę sfałszowanych banknotów euro. Europol i Interpol wspierają organy państw członkowskich odpowiedzialne za egzekwowanie prawa w walce z poważną przestępczością zorganizowaną poprzez ułatwianie wymiany informacji oraz dostarczanie analiz operacyjnych i strategicznych.

Więcej informacji można znaleźć pod adresem:

http://ec.europa.eu/anti_fraud/pages_euro/index_pl.html

Strona komisarza Algirdasa Šemety, odpowiedzialnego za podatki, unię celną, audyt oraz zwalczanie nadużyć finansowych:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/semeta/index_en.htm

4. SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE - Banknoty i monety euro – 10 lat później

Dzień 1 stycznia 2002 r. zapisał się, jako data wprowadzenia banknotów i monet euro w Unii Europejskiej. Krok ten zapoczątkował bezprecedensowy proces zbliżania polityki monetarnej oraz bliższą współpracę między państwami strefy euro. Choć euro oraz unia gospodarcza i walutowa stanowią solidną podstawę wzrostu gospodarczego, kryzys bankowy z 2008 r. i jego następstwa wystawiły ten system na ciężką próbę. Sukces euro okazał się zależny od istnienia zdrowych i zrównoważonych finansów publicznych oraz funkcjonowania solidnej polityki makroekonomicznej. Podstawa ożywienia gospodarczego już istnieje, a stanowią ją niedawno wzmocnione unijne przepisy w sprawie zarządzania gospodarczego i nadzoru. Perspektywę ożywienia gospodarczego dodatkowo wzmacnia „pakt fiskalny” uzgodniony przez przywódców UE, mający na celu utrzymanie dyscypliny budżetowej oraz zacieśnianie koordynacji polityki gospodarczej i zarządzania w całej strefie euro.

W okresie poprzedzającym kryzys cała strefa euro czerpała korzyści ze stabilnej sytuacji makroekonomicznej charakteryzującej się stabilnym poziomem inflacji, niskimi stopami procentowymi, wyjątkowo długim okresem wzrostu gospodarczego oraz silniejszym rynkiem wewnętrznym. 332 mln osób używających euro nie musi już ponosić dodatkowych kosztów związanych z wymianą walut. Wprowadzenie wspólnej waluty zwiększyło również przejrzystość transakcji transgranicznych, umożliwiając konsumentom porównywanie cen w poszczególnych państwach należących do strefy euro.

Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej ds. gospodarczych i walutowych oraz euro, Olli Rehn, powiedział: „w kontekście obecnego braku stabilności gospodarczej nadszedł właściwy moment, aby przypomnieć sobie podstawowe zasady, w oparciu o które stworzono euro, oraz zapewnić powrót Europy na ścieżkę silnego wzrostu i przywrócić w Europie szanse gospodarcze. Posiadamy zasoby, posiadamy też siłę roboczą. Oczekujemy natomiast woli politycznej, ogromnej determinacji i szybkich działań mających na celu przywrócenie wzrostu gospodarczego, tworzenie nowych miejsc pracy i przywrócenie zaufania inwestorów oraz ogółu społeczeństwa.”

- **Kontekst**

Przed przystąpieniem do strefy euro wszystkie potencjalne państwa członkowskie są bez wyjątku zobowiązane do przestrzegania rygorystycznych kryteriów gospodarczych i monetarnych w celu utrzymania dyscypliny budżetowej. Wspólna waluta wymogła na państwach członkowskich ściślejszą współpracę na rzecz wspólnego celu, jakim jest zapewnienie stabilnej waluty i gospodarki, niosących korzyści dla wszystkich obywateli. Zanim nastąpił kryzys sektora bankowego w 2008 r. Unia Europejska była na dobrej drodze do osiągnięcia tych celów.

W ramach strefy euro w ciągu ostatniej dekady narosły niestety zaburzenia równowagi makroekonomicznej i budżetowej. Wyeliminowanie tych zaburzeń w UE wymagało ogromnych wysiłków ze strony sektora publicznego, podejmowanych w celu ochrony interesów rządów, przedsiębiorstw i obywateli w całej UE. Bez unii gospodarczej i walutowej globalny kryzys finansowy wywołałby całą serię niszczących kryzysów walutowych w Europie. Trudno sobie wyobrazić ewentualne skutki tych kryzysów dla gospodarki, rządów, przedsiębiorstw, a nawet codziennego życia obywateli.

Podstawowym celem unii gospodarczej i walutowej oraz wprowadzenia euro było – i nadal jest – umożliwienie lepszego funkcjonowania europejskiej gospodarki, tworzenie nowych miejsc pracy i zapewnianie Europejczykom lepszych warunków życia. Euro nie jest tylko techniczną umową walutową, lecz stanowi także symbol determinacji w dążeniu do współpracy w duchu solidarności.

Samo euro nie jest w stanie zapewnić stabilności gospodarczej i wzrostu gospodarczego. Cele te można przede wszystkim osiągnąć poprzez należyte zarządzanie gospodarką strefy euro zgodnie z zasadami Traktatu UE oraz paktu stabilności i wzrostu, stanowiącego centralny element unii gospodarczej i walutowej. Euro jako waluta Unii Europejskiej stanowi również kluczowy mechanizm pomnażania korzyści, jakie niosą jednolity rynek, polityka handlowa i współpraca polityczna.

Pakt stabilności i wzrostu niedawno wzmocniono pakietem sześciu wniosków ustawodawczych dotyczących zarządzania gospodarczego, które weszły w życie w UE w dniu 13 grudnia 2011 r. Szczególnie teraz te nowe instrumenty pomogą zapewnić przestrzeganie przez wszystkie państwa wspólnie uzgodnionych zasad, tym samym znacznie przyczyniając się do stabilizacji unijnej gospodarki i zapobiegając wystąpieniu nowego kryzysu. Ten zbiór narzędzi obejmuje przepisy budżetowe oraz nowe rozwiązania kładące nacisk na ograniczanie wysokiego poziomu zadłużenia, którym towarzyszy wiarygodny mechanizm nakładania sankcji, a także skuteczne ramy służące zapobieganiu i eliminowaniu szerszych zaburzeń równowagi makroekonomicznej.

Ten ważny „kamień milowy” położono zaledwie kilka dni po szczycie Rady Europejskiej, który odbył się w dniu 9 grudnia, na którym przywódcy UE podjęli odważne decyzje mające na celu zwiększenie wiarygodności naszych działań podejmowanych w odpowiedzi na kryzys, przewidując dalsze wzmocnienie zarządzania gospodarczego w kierunku nowego paktu fiskalnego, jak i zwiększenie zabezpieczeń finansowych w celu ograniczenia efektu domina i ostatecznie ochrony wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

5. SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE - Przelamywanie barier na drodze do bezpiecznych i innowacyjnych płatności kartą, internetowych i mobilnych

Wirtualne bilety na pociąg, zwracanie pieniędzy znajomym przez telefon komórkowy, zakupy spożywcze w internecie, używanie karty debetowej za granicą – sposób, w jaki obywatele Europy robią zakupy i dokonują płatności, zmienia się całkowicie. Dzięki bezpiecznemu i przejrzystemu zintegrowanemu środowisku płatności w Unii Europejskiej środki płatności byłyby sprawniejsze, nowocześniejsze i bezpieczniejsze, na czym skorzystaliby konsumenci, handlowcy i dostawcy usług płatniczych. Poprzez zatwierdzone w dniu 11 stycznia 2012 r. konsultacje w sprawie zielonej księgi, Komisja chce poznać opinie zainteresowanych stron o przeszkodach, które hamują dalszą integrację rynku, oraz o możliwościach ich przezwyciężenia. Termin nadsyłania uwag w ramach konsultacji upływa 11 kwietnia 2012 r.

Płatności elektroniczne są nieodzowne dla każdego konsumenta, zarówno podczas zakupów w punkcie sprzedaży, jak i przez internet. W Unii Europejskiej w obiegu znajduje się ponad 700 milionów kart płatniczych, sprzedaż internetowa daje ogromne możliwości, a ilość smartfonów gwałtownie wzrasta. Zielona księga obejmuje analizę przeszkód, które hamują integrację rynku perspektywicznych technologii płatniczych na szczeblu europejskim

Komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług **Michel Barnier** powiedział: „Europa ma szansę na nowo zdefiniować znaczenia słowa »płatność«. Jednak nie będzie to możliwe, jeżeli utrzyma się obecny poziom fragmentacji rynku. Bezpieczne, skuteczne, konkurencyjne i innowacyjne płatności elektroniczne są niezbędne, aby konsumenci, sprzedawcy i przedsiębiorstwa mogły w pełni korzystać z jednolitego rynku oraz aby pobudzić rozwój sprzedaży internetowej. Konsultacje, które dziś rozpoczynamy, są w pełni zgodne z mandatem Komisji w zakresie pobudzania wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Ich podstawą są już poczynione postępy w zakresie płatności detalicznych”.

Wiceprzewodniczący **Joaquín Almunia** dodał: „Nieefektywne systemy płatności w Unii Europejskiej niepotrzebnie podnoszą koszty transakcji; szkodzą konkurencyjności europejskiej gospodarki i ograniczają jej potencjał wzrostu. Europejscy konsumenci, handlowcy i przedsiębiorstwa zasługują na usługi płatnicze na miarę XXI wieku: przejrzyste, tworzące faktyczną wartość dodaną i w pełni wykorzystujące dostępne technologie”.

- **Informacje ogólne**

Zielona księga obejmuje ocenę obecnej sytuacji na europejskim rynku płatności kartowych, internetowych i mobilnych, przedstawia różnice pomiędzy stanem obecnym a wizją w pełni zintegrowanego rynku płatności oraz przeszkody, które doprowadziły do powstania tych różnic. Celem zielonej księgi jest rozpoczęcie szeroko zakrojonego procesu konsultacji z podmiotami zainteresowanymi. Jego wyniki przyczynią się do uwiarygodnienia analiz Komisji oraz pomogą odnaleźć właściwy sposób na poprawienie integracji rynku.

Główne problemy objęte zieloną księgą to:

- dostęp do rynku i wejście na rynek dla istniejących i nowych dostawców usług;
- bezpieczeństwo transakcji i ochrona danych;
- przejrzyste i efektywne ustalanie cen usług płatniczych;
- normalizacja techniczna;
- interoperacyjność dostawców usług.

Innym kluczowym problemem, nadrzędnym wobec wszystkich powyższych aspektów, jest właściwe zarządzanie. Innymi słowy, należy możliwie najskuteczniej wdrożyć

rozwiązania stwierdzonych problemów, aby zagwarantować, że korzyści pojawią się odpowiednio wcześniej.

Już wcześniej Komisja aktywnie zajmowała się kwestią płatności kartowych, głównie w ramach jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) oraz poprzez stosowanie prawa konkurencji (zob. decyzja Komisji skierowana do MasterCard i Visa)², jednak płatności internetowe i mobilne to stosunkowo nowe obszary polityki na szczeblu europejskim. Podczas przygotowywania zielonej księgi Komisja wzięła więc pod uwagę bardzo szeroki zakres polityk, które mogą mieć znaczenie dla powyższych kwestii.

Wypowiedzi związane z zieloną księgą zbierane będą do dnia 11 kwietnia 2012 r. W oparciu o szczegółową analizę wyników konsultacji wiosną 2012 r. Komisja ogłosi kolejne kroki, jakie zostaną podjęte.

- **Więcej informacji**

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/cim/index_en.htm

6. HANDEL I ROZWÓJ - UE podkreśla kluczowe znaczenie wzrostu opartego na handlu dla nowoczesnej agendy rozwoju

Komisja Europejska przedstawiła 27 stycznia 2012 r. szereg wniosków dotyczących ściślejszego powiązania instrumentów handlu i rozwoju w celu zmniejszenia ubóstwa na całym świecie. Wnioski te mają na celu wzmocnienie zdolności handlowych krajów rozwijających się poprzez uczynienie handlu częścią ich strategii rozwoju. Aby zrealizować ten cel, UE rozważa obecnie skuteczniejsze sposoby rozróżniania krajów rozwijających się, aby zapewnić najwięcej pomocy państwom najbardziej potrzebującym. We wniosku podkreślono rolę handlu, jako jednego z kluczowych czynników napędzających wsparcie rozwoju, stymulowanie wzrostu gospodarczego i wspierających wychodzenie z ubóstwa. Ponadto UE wzywa dziś wszystkie państwa o rozwiniętej gospodarce do dostosowania poziomów dostępu do swoich rynków do możliwości państw rozwijających się.

UE już teraz dostarcza więcej pomocy rozwojowej na rzecz wymiany handlowej niż cała reszta świata, a komunikat „Handel, wzrost gospodarczy i rozwój” ocenia główne kolejne kroki. Dla przykładu: pierwotny skład grupy „krajów rozwijających się” jest nieaktualny w obliczu rozwoju gospodarek wschodzących. Potrzebna jest lepiej

² Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE oraz w art. 53 Porozumienia EOG – sprawa COMP/34.579 — MasterCard, sprawa COMP/36.518 — EuroCommerce, sprawa Case COMP/38.580 — Commercial Cards; oraz decyzja Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz w art. 53 Porozumienia EOG – sprawa COMP/39.398 — Visa MIF.

dopasowana polityka w zakresie handlu i rozwoju, wykraczająca poza obniżanie opłat celnych na granicach (obniżki taryf) i uwzględniająca ważny aspekt poprawy „otoczenia biznesowego”.

Aby osiągnąć ten cel, we wniosku podkreśla się, że liderzy krajów rozwijających się muszą również należycie wypełniać swoje obowiązki. Kraje rozwijające się powinny przeprowadzić reformy wewnętrzne gwarantujące, że biedni faktycznie odniosą korzyści ze wzrostu gospodarczego związanego z handlem.

Europejski komisarz ds. handlu, **Karel De Gucht**, powiedział: „Rozwój gospodarek wschodzących, takich jak Indie, Chiny i Brazylia, potwierdza, że rozwój oparty na handlu jest możliwy i że otwarte rynki mogą odgrywać istotną rolę w generowaniu wzrostu. Te państwa, których rozwój jest mniej dynamiczny, nadal potrzebują jednak pomocy. UE już teraz oferuje krajom ubogim preferencyjny dostęp do rynku, a obowiązujące na świecie taryfy nigdy nie były tak niskie jak teraz. Różnicę stanowiąc będą jednak kwestie niezwiązane z taryfami, takie jak normy, usługi, prawa własności intelektualnej, zamówienia publiczne, infrastruktura i instalacje pakujące. Żaden z tych elementów nie może jednak funkcjonować bez zarządzania politycznego.”

Europejski komisarz ds. rozwoju, **Andris Piebalgs**, powiedział: „Włączenie krajów rozwijających się do handlu światowego jest istotnym czynnikiem wspomagającym wzrost gospodarczy i walkę z ubóstwem. Integracja ta pomogła na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia milionom ludzi w wydzwignięciu się z biedy i pozostanie ona kluczowym elementem naszych prac związanych z rozwojem.”

Komisarz dodał: „Musimy mieć pewność, że nasza pomoc na rzecz handlu skupia się jeszcze bardziej na tych, którzy jej najbardziej potrzebują, a nasze wsparcie koncentruje się na partnerach najsłabiej rozwiniętych, pomagając im we wzmocnieniu swoich możliwości i dostosowaniu ich gospodarek, tak aby mogły stać się częścią gospodarki światowej i regionalnej.”

Komisja proponuje szereg sposobów poprawy skuteczności polityki UE w zakresie handlu i rozwoju, m.in.:

- zreformowanie unijnych preferencyjnych systemów handlu, aby skupiały się na najbiedniejszych państwach,
- przyspieszenie negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu z naszymi partnerami z krajów rozwijających się; muszą one wykraczać poza taryfy w celu pokonania prawdziwych barier handlowych,
- lepsze wykorzystanie instrumentów UE do promowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, łącznie z odpowiednimi zapisami w umowach o wolnym handlu, aby zwiększyć pewności prawa i połączyć dotacje unijne z pożyczkami lub

kapitałem ryzyka, w celu zwiększenia rentowności finansowej inwestycji strategicznych,

- ułatwienie eksporterom z krajów rozwijających się, w szczególności małym podmiotom gospodarczym, wejścia na rynek UE,
- pomoc dla krajów rozwijających się w poprawie ich krajowego otoczenia biznesowego, osiągnięciu międzynarodowych standardów jakości, standardów w zakresie pracy i środowiska oraz lepszym wykorzystaniu możliwości oferowanych przez otwarte i zintegrowane rynki,
- wykorzystanie instrumentów handlowych do łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i sytuacji konfliktowych m.in. w działalności wydobywczej.

Komisja wzywa również gospodarki wschodzące do wzięcia większej odpowiedzialności za otwarcie swoich rynków dla krajów najslabiej rozwiniętych poprzez utworzenie preferencyjnych systemów oraz niedyskryminacyjnego podejścia do pozostałych członków WTO, z których cztery piąte są krajami rozwijającymi się. UE oferuje jednocześnie gospodarkom wschodzącym bardziej dojrzałe partnerstwo, obejmujące współpracę ustawodawczą i zaangażowanie w sprawy o znaczeniu międzynarodowym, które mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju, takie jak bezpieczeństwo żywnościowe, zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych, rozwój ekologiczny i zmiana klimatu.

- **Informacje dodatkowe**

UE daje przykład wsparcia handlu krajów rozwijających się:

- UE przywozi więcej towarów z krajów rozwijających się niż wszystkie inne rynki. Jest ona również największym rynkiem zbytu dla produktów rolnych z krajów rozwijających się; niemal 70 proc. wszystkich produktów rolnych przywożonych do UE pochodzi z krajów rozwijających się;
- kraje rozwijające się korzystają z preferencji unijnych w postaci zniesionych lub znacznie obniżonych taryf celnych na ich towary (na podstawie „Ogólnego Systemu Preferencji”);
- inicjatywa „wszystko oprócz broni” zapewnia bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do naszych rynków dla krajów najslabiej rozwiniętych (LDC) oraz dla wszystkich produktów z wyjątkiem broni i jest najbardziej korzystnym i preferencyjnym systemem przywozu na świecie;
- UE jest liderem światowych działań na rzecz pakietu dla krajów najslabiej rozwiniętych w wielostronnych negocjacjach handlowych;
- UE wspiera krajowe reformy w krajach rozwijających się, niezbędne do tego, aby handel w pełni przyczyniał się do rozwoju;
- UE i jej państwa członkowskie oferują największą na świecie pomoc na rzecz handlu, mającą na celu wspomaganie partnerów w opracowywaniu strategii handlowych, budowaniu infrastruktury handlowej i zwiększaniu zdolności

produkcyjnych. Łączna pomoc roczna UE na rzecz handlu wyniosła w 2009 r. 10,5 mld euro, utrzymując dotychczasową rekordową wysokość odnotowaną w poprzednim roku;

- znaczny wzrost odnotowano również w zakresie pomocy UE związanej z wymianą handlową (jest ona podkategorią pomocy na rzecz handlu, która koncentruje się na strategicznych kwestiach związanych z handlem, takich jak rozwój polityki, kwestie regulacji lub integracja regionalna). Zwiększa to łączną kwotę pomocy związanej z wymianą handlową do prawie 3 mld euro, co znacznie przewyższa cel zakładający wydatkowanie od 2010 r. 2 mld euro rocznie. Głównym beneficjentem unijnej pomocy związanej z wymianą handlową jest Afryka subsaharyjska, której udział w całościowej pomocy UE związanej z wymianą handlową wzrósł z 15 proc. do 28 proc. pomiędzy 2008 r. i 2009 r.

- **Więcej informacji:**

Komunikat „Handel, wzrost gospodarczy i rozwój: dostosowanie polityki handlowej i inwestycyjnej do sytuacji krajów najbardziej potrzebujących”:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0022:FIN:PL:PDF>

Dokument roboczy służb Komisji:

<http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/148993.htm>

Polityka UE w zakresie handlu i rozwoju:

[Polityka rozwoju UE](#)

[Publikacja dotycząca pomocy na rzecz handlu](#)

[Sprawozdanie UE](#) na temat odpowiedzialności w dziedzinie finansowania rozwoju 2011 r. (załącznik dotyczący sprawozdania w zakresie monitorowania pomocy UE na rzecz handlu 2011 r.)

7. ŚRODOWISKO - Komisja wzywa Polskę do przestrzegania przepisów ochrony środowiska

Komisja Europejska upomniała Polskę w związku z naruszeniem przepisów ochrony środowiska. Sprawa dotyczy niewykonania oceny oddziaływania na środowisko kopalni odkrywkowej na obszarze ochrony Natura 2000 nad jeziorem Gopło w północno-środkowej Polsce. Zgodnie z zaleceniem komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika**, Komisja prześle władzom polskim uzasadnioną opinię oraz zwróci się o doprowadzenie do zgodności z unijnymi przepisami w ciągu dwóch miesięcy. W przeciwnym wypadku, Komisja może przekazać sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Jeziorno Gopło podlega ochronie na mocy dyrektywy siedliskowej będącej częścią unijnych przepisów dotyczących sieci Natura 2000. Zgodnie z prawodawstwem Unii w przypadku obszarów chronionych na mocy dyrektywy siedliskowej oraz w przypadku

zagrożonych gatunków ptaków chronionych na mocy dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa przed rozpoczęciem jakichkolwiek prac konieczne jest przeprowadzenie oceny ich ewentualnych niekorzystnych skutków.

Wzmiankowana kopalnia – nowa odkrywka złoża Tomisławice Kopalni Węgla Brunatnego „Konin” w Kleczewie S.A. – znajduje się w pobliżu chronionego jeziora. Obawy Komisji wzbudza fakt, że na potrzeby oceny przedłożono niewystarczające dane oraz że błędne założenia mogły mieć wpływ na wynik oceny, co może mieć negatywne skutki dla objętych ochroną roślin i zwierząt. Wezwanie do usunięcia uchybienia ani spotkania z przedstawicielami władz polskich nie doprowadziły do rozwiązania kwestii, w związku z czym wystosowano uzasadnioną opinię. Polska ma dwa miesiące na udzielenie odpowiedzi.

- **Kontekst**

Przyroda w Europie podlega ochronie w oparciu o przepisy dwóch podstawowych aktów prawnych, tj. dyrektywy siedliskowej i dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa. Na mocy dyrektywy siedliskowej państwa członkowskie sporządzają wykazy znajdujących się na ich terytorium terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, których ochrona może w istotny sposób przyczynić się do zachowania danych rodzajów siedlisk w Europie. Państwa członkowskie mają następnie sześć lat na wprowadzenie przepisów krajowych, na podstawie których tereny mające znaczenie dla Wspólnoty przekształca się w specjalne obszary ochrony (SOO). Zgodnie z przepisami dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa państwa członkowskie są zobowiązane do wyznaczenia odpowiednich obszarów jako obszarów specjalnej ochrony (OSO) w celu ochrony dzikiego ptactwa. Wyznaczenie OSO musi nastąpić w oparciu o obiektywne, naukowo sprawdzalne kryteria.

Tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, specjalne obszary ochrony i obszary specjalnej ochrony tworzą wspólnie sieć obszarów chronionych Natura 2000, która jest najważniejszym unijnym instrumentem ochrony siedlisk przyrodniczych oraz zamieszkujących je gatunków roślin i zwierząt.

Obszary Natura 2000 stanowią zieloną infrastrukturę, której zadaniem jest ochrona różnorodności biologicznej i wielu funkcji, które spełniają europejskie ekosystemy, przyczyniając się do utrzymania w nieskażonym i trwałym stanie europejskich zasobów naturalnych. W powyższych aktach prawnych nie zabrania się podejmowania nowych działań ani realizacji projektów na terenach chronionych – w dyrektywie siedliskowej uwzględniono natomiast klarowną procedurę na potrzeby oceny propozycji, które mogą mieć wpływ na wyznaczone tereny, aby gwarantować, że nie będą one miały niekorzystnego wpływu na dany teren; natomiast w przypadku, gdy

szkód dla środowiska nie można uniknąć, zagwarantować wprowadzenie odpowiednich środków wyrównawczych.

- **Dodatkowe informacje:**

Aktualne statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/eu_law/infringements/infringements_pl.htm

Dodatkowe informacje dotyczące sieci Natura 2000 znajdują się na stronie internetowej: <http://natura2000.eea.europa.eu>

8. ŚRODOWISKO - Wniosek w sprawie ograniczenia zagrożeń związanych z zanieczyszczeniem wody

Nowe rodzaje zanieczyszczeń chemicznych mogą zagrażać jakości wody w UE. Komisja proponuje dodanie 15 produktów chemicznych do wykazu 33 substancji zanieczyszczających podlegających monitorowaniu i kontroli w wodach powierzchniowych UE. Jest to kolejny etap na drodze do poprawy jakości wody w naszych rzekach i jeziorach oraz na obszarach przybrzeżnych. Wspomniane 15 substancji obejmuje chemikalia przemysłowe, a także substancje stosowane w produktach biobójczych, farmaceutycznych i ochrony roślin. Zostały one wybrane na podstawie danych naukowych wskazujących na ich potencjalne poważne zagrożenie dla zdrowia.

Komisarz ds. środowiska **Janez Potočnik** stwierdził: „Zanieczyszczenie wody jest jednym z najczęściej poruszanych przez obywateli UE problemów z dziedziny środowiska. Cieszę się z tej inicjatywy, jako że najwyraźniej spełnia ona oczekiwania społeczeństwa. 15 nowych produktów chemicznych zostanie objętych monitorowaniem i kontrolą w celu zagwarantowania, że nie będą one stanowiły zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.”

Zostanie to osiągnięte dzięki zmianie dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej. Substancje dodano w wyniku przeglądu, podczas którego rozpatrzono poziom zagrożenia ok. 2000 substancji na podstawie ich stężenia w wodach powierzchniowych, poziomu niebezpieczeństwa, produkcji i stosowania. W przypadku sześciu z piętnastu nowych substancji priorytetowych proponowana klasyfikacja wiązałaby się ze stopniowym zaprzestaniem ich emisji do wody w ciągu nadchodzących 20 lat. Wniosek przewiduje również wprowadzenie bardziej surowych norm w odniesieniu do czterech obecnie kontrolowanych substancji oraz wymóg stopniowego zaprzestania emisji dwóch innych substancji znajdujących się w wykazie.

Do 15 proponowanych dodatkowych substancji priorytetowych należą:

- substancje zawarte w środkach ochrony roślin: aklonifen, bifenoks, cypermetryna, dikofol, heptachlor, chinoksyfen;
- substancje zawarte w produktach biobójczych: cybutryna, dichlorfos, terbutryna;
- chemikalia przemysłowe: kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS), heksabromocyklododekan (HBCDD);
- uboczne produkty spalania: dioksyna i dioksynopodobne polichlorowane bifenyle (PCB);
- substancje farmaceutyczne: 17 alfa-etynyloestradiol (EE2), 17 beta-estradiol (E2), diklofenak.

Po raz pierwszy proponuje się dodanie substancji farmaceutycznych. We wniosku nie kwestionuje się wartości medycznej tych substancji; poruszono jednak potencjalne szkodliwe skutki ich obecności w środowisku wodnym. Stężenia wyższe od proponowanych norm mogą działać szkodliwie na zdrowie ryb, ograniczać ich reprodukcję lub działać szkodliwie na inne organizmy. W ostatnich latach zdobyliśmy większą wiedzę na temat wpływu substancji farmaceutycznych na środowisko. Wniosek opiera się na tej wiedzy.

Komisja proponuje również ulepszenie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do chemicznych substancji zanieczyszczających w wodzie oraz wprowadzenie mechanizmu pozwalającego na uzyskanie lepszych informacji na temat stężenia innych substancji zanieczyszczających, które mogłyby w przyszłości zostać objęte obowiązkiem kontroli na poziomie UE. Do wniosku Komisji dołączono sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wyników przeglądu obowiązującego wykazu substancji kontrolowanych.

• **Przyszłe działania**

Zmieniony wykaz jest częścią dyrektywy zmieniającej [ramową dyrektywę wodną](#) i [dyrektywę w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej](#). Wniosek zostanie przedstawiony Radzie i Parlamentowi do dyskusji i ewentualnego przyjęcia.

Zasadniczo państwa członkowskie muszą spełnić środowiskowe normy jakości dotyczące nowych substancji priorytetowych do 2021 r. (termin określony w drugim [planie gospodarowania wodami w dorzeczu](#)). W indywidualnych przypadkach terminy te mogą zostać przedłużone, jeżeli zastosowanie mają warunki dotyczące zwolnień określonych w ramowej dyrektywie wodnej.

• **Kontekst**

Głównym celem unijnej polityki w zakresie wody jest zapewnienie wystarczającej ilości wody dobrej jakości w całej UE, która będzie oszczędniej wykorzystywana przez obywateli i przedsiębiorstwa, a także na cele związane z ochroną środowiska. W 2000 r. w ramowej dyrektywie wodnej ustanowiono ramy prawne umożliwiające ochronę oraz przywracanie zasobów czystej wody w Europie oraz zapewnienie ich długotrwałego i zrównoważonego wykorzystania. Ogólnym celem dyrektywy jest doprowadzenie do zdrowego stanu wszystkich zasobów wodnych – jezior, rzek, strumieni i warstw wodonośnych wód gruntowych do 2015 r.

W art. 16 dyrektywy określono strategię ochrony wód przed zanieczyszczeniem, w których przedstawiono działania, jakie należy podjąć. Pierwszym etapem było ustanowienie wykazu substancji priorytetowych w 2001 r., które ujęto w załączniku X do dyrektywy.

Przegląd wykazu, przewidziany w ramowej dyrektywie wodnej i w dyrektywie w sprawie środowiskowych norm jakości zajął ponad trzy lata ze względu na szczegółową analizę techniczną konieczną dla określenia ewentualnych nowych substancji priorytetowych oraz ustalenia odnośnych środowiskowych norm jakości.

Proponuje się, aby następujące spośród 15 substancji uznać za priorytetowe substancje niebezpieczne: dikofol, chinoksyfen, PFOS, heptachlor, HBCDD, dioksyna i dioksynopodobne polichlorowane bifenyle. Następujące substancje są już ujęte w wykazie, ale zostaną objęte surowszymi normami: bromowane difenyle, fluoranten, nikiel, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA). Za priorytetowe substancje niebezpieczne uznano by dwie należące do wykazu substancje: ftalan dietyloheksylu i trifluralinę.

- **Dodatkowe informacje:**

Wniosek dotyczący zmienionej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej:

- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0876:FIN:PL:PDF>

Chemikalia w wodzie (strona Europa)

http://ec.europa.eu/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

Wykaz obecnie obowiązujących substancji priorytetowych:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32001D2455:PL:NOT>

Obecnie obowiązująca dyrektywa w sprawie substancji priorytetowych (2008/105/WE)

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:PL:NOT>

9. ŚRODOWISKO - Odpady: nowe miejsca pracy i niższe koszty

Według opublikowanych 13 stycznia 2012 przez Komisję Europejską badań, pełne wdrożenie ustawodawstwa unijnego o odpadach przyniosłoby oszczędności rzędu 72 mld euro rocznie, zwiększyło roczne obroty unijnego sektora gospodarki odpadami i recyklingu o 42 mld euro oraz stworzyło 400 tys. miejsc pracy do 2020 r. Przez nielegalne działania związane z odpadami w państwach członkowskich spadają możliwości zwiększenia wzrostu gospodarczego, jednak wzmocnienie inspekcji krajowych i więcej informacji o gospodarowaniu odpadami może znacznie poprawić sytuację.

Komisarz ds. środowiska **Janez Potočnik** stwierdził: „Musimy spojrzeć na odpady jak na zasoby – a marnowanie zasobów to coś gorszego, niż krótkowzroczność. Sprawozdanie pokazuje, że gospodarowanie odpadami i recykling mogą mieć znaczny wpływ na wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy. Gdyby istniejące przepisy właściwie wdrożono, moglibyśmy uniknąć kosztowych operacji oczyszczania, zanieczyszczeń i problemów zdrowotnych. Nie zapominajmy też, że materiały z recyklingu są tańsze od nowych – a ponadto ograniczają emisję gazów cieplarnianych i zmniejszają nasze uzależnienie od importu”.

- **Skuteczniejsze wdrażanie przyniesie znaczne korzyści**

Badania obejmują dogłębną analizę efektów skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania prawa i pokazują, że można w ten sposób osiągnąć znaczne korzyści. Przeanalizowano szereg przykładów z Cypru, Holandii, Irlandii, Niemiec i Włoch, aby zademonstrować gospodarcze, finansowe i społeczne korzyści, jakie mogą odnieść państwa członkowskie.

Sektor gospodarowania odpadami i recyklingu w UE jest bardzo dynamiczny, jednak wciąż stwarza szanse dla gospodarki i ma znaczny potencjał rozwoju. W 2008 r. obroty sektora wyniosły 145 mld euro, co stanowi około 1 proc. PKB Unii Europejskiej i daje 2 miliony miejsc pracy. Dzięki zapewnieniu zgodności z polityką UE zatrudnienie w sektorze mogłoby wzrosnąć do 2,4 mln osób, a roczne obroty wyniosłyby 187 mld euro.

Podstawowym problemem jest to, że zbyt wiele cen nie odzwierciedla faktycznych kosztów unieszkodliwiania towarów – a gdyby tak było, zapobiegałoby to powstawaniu odpadów. Co więcej, w wielu państwach członkowskich wciąż brakuje odpowiedniej infrastruktury do selektywnej zbiórki, recyklingu i ponownego wykorzystania odpadów. Kolejną przeszkodą jest brak systematycznych kontroli i

mechanizmów egzekucyjnych oraz brak wiarygodnych danych o gospodarowaniu odpadami.

- **Cztery kluczowe wnioski**

- Z badań wynika, że musimy więcej wiedzieć o odpadach. Konieczne są dane lepszej jakości oraz systematyczny monitoring praktycznego działania prawa. Obserwuje się jednak postępy po tym względem – niedawno Eurostat utworzył centrum danych o odpadach ([Data Centre on Waste](#)).
- Skuteczniejsze stosowanie zasady „zanieczyszczający płaci” oraz szersze wykorzystanie instrumentów ekonomicznych, takich jak zwiększenie kosztów unieszkodliwiania, może pozytywnie wpłynąć na zapewnienie zgodności z przepisami oraz dostarczyć środków finansowych niezbędnych do gospodarowania odpadami.
- Państwa członkowskie powinny wzmocnić kontrole i monitoring. Może to oznaczać wprowadzenie kontroli na szczeblu europejskim oraz, być może, wspólnych standardów kontroli.
- Opłacalnym rozwiązaniem w zakresie wzmocnienia kontroli na szczeblu europejskim mogłoby być wykorzystanie ekspertyzy i zdolności Europejskiej Agencji Środowiska. Koszty administracyjne byłyby w takiej sytuacji niższe, niż gdyby stworzono nową agencją zajmującą się odpadami.

- **Dalsze działania**

Komisja omówi i przeanalizuje wyniki badań. Będą one stanowić podstawę opracowania zrównoważonego zestawu instrumentów prawnych i ekonomicznych, zgodnie z sugestiami zawartymi w planie działań na rzecz Europy efektywnie korzystającej z zasobów oraz w strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów. Strategie te popierają takie inicjatywy gospodarcze i prawne, jak opodatkowanie lub zakaz składowania odpadów, rozszerzenie „odpowiedzialności producenta” oraz wprowadzenie systemów opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów.

- **Informacje podstawowe**

Gospodarka UE zużywa 16 ton surowców na osobę na rok, z czego 6 ton stanowią odpady, z których połowa trafia na składowiska. W wielu państwach członkowskich składowanie jest dominującą metodą gospodarowania odpadami. Sytuacja utrzymuje się pomimo istnienia ustawodawstwa unijnego o odpadach, jednak jest na dłuższą metę nietrwała.

W [planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy](#) Komisja przedstawiła główne etapy, które mają zapewnić, że do 2020 r. wszystkie odpady będą traktowane jako zasoby. Plan obejmuje przegląd istniejących celów w zakresie zapobiegania

powstawaniu odpadów, ich ponownego wykorzystania, recyklingu, odzyskania i kierowania odpadów ze składowisk do dalszej obróbki, oraz rozwój rynku surowców wtórnych i pochodzących z recyklingu.

- **Więcej informacji**

Wdrażanie ustawodawstwa unijnego o odpadach w ramach wspierania gospodarki proekologicznej (badania) <http://ec.europa.eu/environment/waste/index.htm>

Statystyki porównawcze dotyczące działań związanych z zarządzaniem odpadami w państwach członkowskich UE:

<http://www.eea.europa.eu/soer/synthesis/synthesis/chapter4.xhtml>

Sprawozdanie dotyczące strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu (2011 r.): <http://ec.europa.eu/environment/waste/strategy.htm>

10. OCHRONA BIORÓŻNORODNOŚCI: Komisja kieruje do Trybunału sprawę przeciwko Polsce za nieprzestrzeganie przepisów UE dot. chronionych odmian materiału siewnego warzyw

Komisja Europejska postanowiła 26 stycznia 2012 r. skierować do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Polsce z powodu niepodjęcia przez nią działań w celu ochrony bioróżnorodności i zachowania „starych” odmian materiału siewnego warzyw. Dyrektywa [2009/145/WE](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ.do?uri=CELEX:32009L0145:PL:HTML), dotycząca chronionych odmian materiału siewnego warzyw, nakazuje ustanowienie bardziej uproszczonych wymogów dotyczących ich wprowadzania do obrotu niż obowiązujące w przypadku materiału siewnego uprawianego na potrzeby intensywnej produkcji rolnej. Polska nie wprowadziła przepisów dyrektywy w odpowiedni sposób do swojego porządku prawnego, a więc nie dopełniła swoich zobowiązań wynikających z prawa UE. Bioróżnorodności i zachowaniu odmian materiału siewnego warzyw uprawianych tradycyjnie w poszczególnych regionach zagraża erozja genetyczna.

Dlatego też w dyrektywie o chronionych odmianach materiału siewnego warzyw ustanowiono uproszczony mechanizm, umożliwiający bardziej elastyczne testowanie, kontrolę i rejestrację odmian materiału siewnego, który nie jest przeznaczony do masowego obrotu handlowego.

Ochrona i zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej regionów UE to sprawa wielkiej wagi, podobnie jak uchronienie gatunków w UE przed wymarciem. Różne odmiany materiału siewnego warzyw muszą koniecznie być stosowane i zachowane dla przyszłych pokoleń. Ochrona tego dziedzictwa oznacza również poszanowanie tradycyjnych, regionalnych metod uprawy, które przeważnie nie są wymagane w

produkcji rolnej do celów handlowych; to z kolei oferuje konsumentom większy wybór różnych produktów wysokiej jakości.

Brak transpozycji dyrektywy przez Polskę oznacza, że „stare” odmiany materiału siewnego warzyw nie będą mogły korzystać z uproszczonych procedur wprowadzania do obrotu i nie będą mogły być w Polsce wprowadzane do obrotu i sprzedawane.

Państwa członkowskie były zobowiązane do wdrożenia dyrektywy do dnia 31 grudnia 2010 r. W czerwcu 2011 r. Komisja zwróciła się do Polski z uzasadnioną opinią, czyli formalnym żądaniem pełnego zastosowania się do wymogów UE. Polska jednak nie spełniła tego żądania, dlatego też Komisja postanowiła przekazać sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Więcej informacji na temat odmian chronionych można znaleźć na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/food/plant/propagation/conservation_varieties/index_en.htm (w jęz. angielskim)

11. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Komisja proponuje kompleksową reformę przepisów o ochronie danych, aby zwiększyć kontrolę użytkowników nad swoimi danymi oraz ograniczyć koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa

Komisja Europejska przedstawiła 25 stycznia 2012 r. projekt kompleksowej reformy unijnych przepisów o ochronie danych z 1995 r. w celu wzmocnienia prawa do prywatności w internecie i nadania impulsu gospodarce cyfrowej w Europie. Postęp technologiczny i globalizacja dramatycznie zmieniły sposób gromadzenia danych, uzyskiwania do nich dostępu oraz ich wykorzystywania. Ponadto 27 państw członkowskich UE wdrożyło przepisy z 1995 r. na różne sposoby, co doprowadziło do rozbieżności w ich egzekwowaniu. Pojedynczy akt prawny zaradziłby obecnemu rozdrobnieniu i kosztownym obciążeniom administracyjnym, prowadząc do oszczędności dla przedsiębiorstw sięgających ok. 2,3 mld EUR rocznie. Inicjatywa pomoże wzmocnić zaufanie konsumentów do usług internetowych, zapewniając tak potrzebny impuls dla wzrostu, zatrudnienia i innowacji w Europie.

„17 lat temu z internetu korzystało mniej niż 1% Europejczyków. Dziś w ułamku sekundy ogromne ilości danych osobowych są przesyłane i wymieniane między kontynentami i na całym świecie”, powiedziała wiceprzewodnicząca **Viviane Reding**, komisarz UE ds. sprawiedliwości. „Ochrona danych osobowych stanowi prawo podstawowe wszystkich Europejczyków, ale obywatele nie zawsze mają poczucie pełnej kontroli nad swoimi danymi. Moje propozycje pomogą w budowaniu zaufania

do usług internetowych, ponieważ ludzie będą lepiej poinformowani o swoich prawach i będą mieli lepszą kontrolę nad swoimi danymi. Reforma pozwoli to osiągnąć ułatwiając jednocześnie życie przedsiębiorcom i ograniczając ich koszty. Silne, jasne i jednolite ramy prawne na szczeblu UE pomogą uwolnić potencjał jednolitego rynku cyfrowego i będą sprzyjać wzrostowi gospodarczemu, innowacjom i tworzeniu miejsc pracy.”

Projekty Komisji służą aktualizacji i modernizacji zasad zapisanych w dyrektywie o ochronie danych z 1995 r. w celu zagwarantowania ochrony prawa do prywatności w przyszłości. Obejmują one komunikat polityczny określający cele Komisji oraz dwa wnioski ustawodawcze: **rozporządzenie** określające ogólne unijne ramy ochrony danych oraz **dyrektywę** w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych na potrzeby zapobiegania przestępstwom, wykrywania ich, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania oraz powiązanych działań wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

Najważniejsze zmiany wprowadzane przez reformę obejmują:

- Jeden **zestaw przepisów** dotyczących ochrony danych osobowych obowiązujący w całej UE. Niepotrzebne **wymogi administracyjne**, takie jak obowiązek zawiadomienia ciążyący na przedsiębiorstwach, zostaną zlikwidowane. Przyniesie to przedsiębiorstwom oszczędności rzędu ok. 2,3 mld EUR rocznie.
- Zamiast obecnego obowiązku zgłoszenia przez wszystkie przedsiębiorstwa wszelkich działań w zakresie ochrony danych organom nadzorującym ochronę danych – który to wymóg spowodował niepotrzebną biurokrację i kosztuje przedsiębiorstwa 130 mln EUR rocznie, rozporządzenie przewiduje większą **odpowiedzialność i rozliczalność** podmiotów przetwarzających dane osobowe.
- Przykładowo przedsiębiorstwa i organizacje muszą powiadamiać krajowy organ nadzorczy o poważnych **naruszeniach ochrony danych** tak szybko, jak tylko jest to możliwe (jeżeli jest to wykonalne – w ciągu 24 godzin).
- Organizacje będą się kontaktować tylko z **jednym krajowym organem nadzorującym ochronę danych** w tym państwie członkowskim UE, w którym posiadają główną siedzibę. Podobnie osoby fizyczne będą mogły kontaktować się z **organem nadzorującym ochronę danych** w swoim państwie, nawet jeżeli ich dane są przetwarzane przez przedsiębiorstwo mające siedzibę poza UE. W przypadku gdy do przetwarzania danych konieczna jest **zgoda**, zostało wyjaśnione, że będzie ona musiała zostać wydana wyraźnie, a nie być domniemana.
- Osoby fizyczne uzyskają łatwiejszy **dostęp do własnych danych** i będą mogły łatwiej **przekazywać swoje dane osobowe** od jednego usługodawcy do drugiego (prawo do przenoszenia danych). Poprawi to konkurencję między usługodawcami.
- „**Prawo do bycia zapomnianym**” pomoże ludziom lepiej zarządzać ryzykiem związanym z ochroną danych w internecie: osoby fizyczne będą miały możliwość

usunięcia swoich danych jeżeli nie będzie istnieć uzasadniona podstawa do ich zachowania.

- Unijne przepisy muszą obowiązywać w przypadku gdy dane osobowe są **przetwarzane zagranicą** przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność na rynku UE i oferujące swoje usługi obywatelom UE.
- **Niezależne krajowe organy nadzorujące ochronę danych zostaną wzmocnione**, aby mogły lepiej egzekwować unijne przepisy na terytorium kraju. Zostaną one upoważnione do nakładania kar na przedsiębiorstwa naruszające unijne przepisy o ochronie danych. Kary te mogą sięgnąć 1 mln EUR lub 2% łącznych rocznych obrotów przedsiębiorstwa.
- W nowej **dyrektywie** ogólne zasady ochrony danych zostaną zastosowane w odniesieniu do **współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości** w sprawach karnych. Przepisy dyrektywy będą miały zastosowanie do przekazywania danych zarówno w kraju, jak i do transferów transgranicznych.

Projekty Komisji zostaną teraz przekazane do omówienia przez Parlament Europejski i państwa członkowskie UE (na posiedzeniu Rady Ministrów). Wejdą one w życie dwa lata po ich przyjęciu.

- **Kontekst**

Dane osobowe to wszelkie informacje dotyczące osoby fizycznej, niezależnie od tego, czy odnoszą się do jej życia prywatnego, zawodowego czy publicznego. Może to być wszystko od nazwiska, zdjęcia, adresu e-mail, danych bankowych, postów zamieszczonych na portalach społecznościowych, danych medycznych po adres IP komputera. Zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej każdy ma prawo do ochrony danych osobowych we wszystkich aspektach życia: w domu, w pracy, w czasie zakupów, korzystając z opieki medycznej, na posterunku policji czy w internecie.

W erze cyfrowej gromadzenie i przechowywanie danych osobowych ma zasadnicze znaczenie. Dane są wykorzystywane przez wszystkie przedsiębiorstwa – od towarzystw ubezpieczeniowych i banków po portale społecznościowe i wyszukiwarki. W zglobalizowanym świecie przekazywanie danych do państw trzecich stało się istotnym elementem codziennego życia. W internecie nie ma granic, a przetwarzanie w chmurze oznacza, że dane mogą zostać przesłane z Berlina do przetworzenia w Bostonie, a przechowywane w Bangalurze.

W dniu 4 listopada 2010 r. Komisja przedstawiła strategię poprawy skuteczności unijnych przepisów dotyczących ochrony danych. Za cel postawiono sobie ochronę danych osób fizycznych we wszystkich obszarach polityki, m.in. w tym w dziedzinie egzekwowania prawa, przy jednoczesnym ograniczeniu biurokracji dla przedsiębiorstw i zagwarantowaniu swobodnego przepływu danych w UE. Komisja zaprosiła do

przedstawiania uwag do swoich propozycji i przeprowadziła odrębne konsultacje społeczne w celu rewizji unijnej [dyrektywy o ochronie danych \(95/46/WE\)](#) z 1995 r.

Unijne przepisy w zakresie ochrony danych służą ochronie podstawowych praw i wolności osób fizycznych, w szczególności prawa do ochrony danych, oraz swobodnego przepływu danych. Ta ogólna dyrektywa o ochronie danych została uzupełniona innymi aktami prawnymi, takimi jak dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej dla sektora łączności. Istnieją poza tym przepisy szczególne dotyczące ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policji i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych ([decyzja ramowa 2008/977/WSiSW](#)).

Prawo do ochrony danych osobowych zostało jednoznacznie uznane w art. 8 [Karty praw podstawowych](#) Unii Europejskiej oraz w traktacie lizbońskim. Artykuł 16 [Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej](#) stanowi podstawę prawną dla przepisów o ochronie danych odnośnie do wszystkich działań w ramach prawa UE.

- **Więcej informacji:**

Komunikat Komisji Europejskiej - Ochrona prywatności w połączonym świecie – europejskie ramy ochrony danych w XXI wieku:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0009:FIN:PL:PDF>

Informacje: reforma ochrony danych:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/data-protection/news/120125_en.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości: <http://ec.europa.eu/reding>

Komisja Europejska – ochrona danych:

http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_pl.htm

Portal informacyjny Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości:

http://ec.europa.eu/justice/news/intro/news_intro_en.htm

12. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Komisja Europejska wszczyna przyspieszone postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Węgrom w trosce o niezależność węgierskiego banku centralnego, organów ochrony danych oraz w kwestiach związanych z sądownictwem

Komisja Europejska wszczęła 17 stycznia 2012 r. postępowanie przeciwko Węgrom z powodu nowego węgierskiego ustawodawstwa, które weszło w życie na początku roku na mocy nowej węgierskiej konstytucji. Po wymianie pism z węgierskimi władzami w sprawie projektów nowych ustaw – pisma wystosowali przede wszystkim przewodniczący **José Manuel Barroso**, wiceprzewodnicząca **Viviane Reding**

(komisarz UE ds. sprawiedliwości, praw podstawowych i obywatelstwa) oraz wiceprzewodniczący **Olli Rehn** (komisarz UE ds. gospodarczych, walutowych i euro) – Komisja zakończyła szczegółową ocenę prawną nowego ustawodawstwa przyjętego na początku stycznia. Zdaniem Komisji, węgierskie ustawodawstwo jest niezgodne z prawem UE, gdyż podważa niezależność krajowego banku centralnego i organów ochrony danych oraz wpływa na sądownictwo.

W związku z tym Komisja podjęła decyzję o wystosowaniu do Węgier trzech wezwań do usunięcia uchybienia – jest to pierwszy etap unijnego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Komisja zdecydowała się również poruszyć kolejne powiązane kwestie z władzami węgierskimi w celu ustalenia, czy podjęcie dalszych działań jest uzasadnione na mocy prawa UE, w szczególności w odniesieniu do niezawisłości sądownictwa. Władze węgierskie mają miesiąc na ustosunkowanie się do uwag Komisji.

Przewodniczący **José Manuel Barroso** powiedział: „Węgry, tak jak wszystkie państwa członkowskie, są zobowiązane traktatami UE do zapewnienia niezależności krajowego banku centralnego i organu ochrony danych oraz do niedyskryminowania sędziów. Komisja jest zdecydowana podjąć wszelkie kroki prawne niezbędne do utrzymania zgodności z prawodawstwem unijnym”.

Wiceprzewodnicząca **Viviane Reding**, komisarz UE ds. sprawiedliwości, powiedziała: „Już na początku grudnia, kiedy pierwszy raz zobaczyłam projekty ustaw, wyraziłam poważne zaniepokojenie możliwością naruszenia niezależności węgierskiego sądownictwa i organu ochrony danych. Po przyjęciu tych ustaw, pomimo wątpliwości prawnych zgłoszonych przez Komisję, obowiązkiem Komisji jako strażnika Traktatów jest teraz zapewnienie stosowania prawa UE. Oczekuję, że władze węgierskie niezwłocznie odpowiedzą na uwagi prawne Komisji. Wyłącznie wprowadzenie poprawek do przedmiotowych ustaw bądź ich natychmiastowe zawieszenie może rozwiązać wątpliwości prawne Komisji”.

Wiceprzewodniczący **Olli Rehn**, odpowiedzialny za sprawy gospodarcze, walutowe i euro, stwierdził: „Niezależność banku centralnego jest jednym z fundamentów Traktatu. Rządowi nie wolno wpływać na decyzje banku centralnego. Nowa ustawa o węgierskim banku centralnym (Magyar Nemzeti Bank) oraz niektóre z postanowień nowej konstytucji naruszają powyższą zasadę. Wzywam rząd Węgier do zapewnienia pełnej niezależności banku centralnego. Obejmuje to przegląd całego odnośnego ustawodawstwa, w tym konstytucji. Powyższe kwestie muszą zostać rozwiązane, zanim będziemy mogli rozpocząć formalne negocjacje w sprawie wniosku o pomoc finansową UE/MFW”.

- **Trzy główne problemy prawne**

Zgodnie z nowym węgierskim ustawodawstwem 274 sędziów (w tym sędziów sądu najwyższego) musi obowiązkowo przejść na emeryturę, co jest sprzeczne z prawem UE. Rząd uzyskał również kontrolę nad organem ochrony danych, co stoi w sprzeczności z traktatami UE – wymagają one niezależności krajowych organów ochrony danych (art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej / TFUE, art. 8 ust. 3 karty praw podstawowych) oraz niezależności krajowego banku centralnego (art. 130 i art. 127 TFUE, art. 14 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego). Węgierski bank centralny jest częścią Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), a prezes węgierskiego banku centralnego zasiada w Radzie Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego, która jest trzecim organem decyzyjnym EBC.

1) Niezależność krajowego banku centralnego

Komisja stwierdziła kilka naruszeń prawa pierwotnego, w szczególności naruszeń art. 130 TFUE, który ustanawia całkowitą niezależność banku centralnego, oraz art. 127 ust. 4. TFUE, zgodnie z którym „każdy projekt regulacji w dziedzinach podlegających jego kompetencji” powinien być konsultowany z EBC.

- Zgodnie z art. 130 TFEU: „ani Europejski Bank Centralny, ani krajowy bank centralny (...) nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, rządów Państw Członkowskich, ani jakiegokolwiek innego organu”.
- Artykuł 127 ust. 4 TFUE stanowi, że „Europejski Bank Centralny jest konsultowany (...) w sprawie każdego projektu regulacji w dziedzinach podlegających jego kompetencji”.

Ponadto, naruszono art. 14 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego oraz art. 4 decyzji Rady (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego. Komisja wezwała też władze Węgier do wyjaśnienia szeregu kwestii.

Naruszenia, o których mowa w wezwaniu do usunięcia uchybienia, dotyczą zarówno ustawy o Magyar Nemzeti Bank (MNB), jak i nowej konstytucji.

Zgodnie z ustawą o MNB, minister może brać bezpośredni udział w posiedzeniach rady polityki pieniężnej. Rząd może w ten sposób od wewnątrz wywierać bezpośredni wpływ na MNB. Programy posiedzeń MNB muszą być wcześniej przesyłane do rządu, co ogranicza możliwość przeprowadzania poufnych debat. Również zmiany w systemie wynagrodzenia prezesa stosuje się niezwłocznie w odniesieniu do osoby sprawującej urząd, podczas gdy powinny być one stosowane dopiero od nowej kadencji, aby nie używać wynagrodzeń jako narzędzia wywierania nacisku na MNB. Prezes i

członkowie rady polityki pieniężnej muszą także złożyć przysięgę (wierności państwu i jego interesom), której tekst jest problematyczny ze względu na fakt, że prezes MNB jest również członkiem Rady Ogólnej EBC.

Komisja ma również wątpliwości dotyczące zasad odwoływania prezesa i członków rady polityki pieniężnej, które pociągają za sobą ryzyko ingerencji politycznej (nawet Parlament może wystąpić z wnioskiem o odwołanie członka rady polityki pieniężnej) i możliwość nadużyć. Wątpliwości rodzą również częste zmiany instytucjonalnych ram MNB, na przykład poprzez zwiększenie liczby członków rady polityki pieniężnej połączone z możliwością zwiększenia liczby wiceprezesów bez uwzględnienia potrzeb MNB.

Ponadto, postanowienia konstytucji regulują możliwe połączenie MNB z organem nadzoru finansowego. Chociaż połączenie to nie stanowi jako takie problemu, to jednak prezes MNB zostałby w jego wypadku zwykłym zastępcą wiceprzewodniczącego nowej struktury, co stanowi strukturalną ingerencję w jego niezależność.

2) Niezawisłość sądownictwa

Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w zakresie sądownictwa dotyczy przede wszystkim nowego wieku emerytalnego sędziów i prokuratorów. Węgry podjęły decyzję o obniżeniu obowiązkowego wieku emerytalnego sędziów, prokuratorów i notariuszy z 70 lat do ogólnego wieku emerytalnego wynoszącego 62 lata z dniem 1 stycznia 2012 r.

Przepisy UE w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia ([Dyrektywa 2000/78/WE](#)) zakazują dyskryminacji w miejscu pracy ze względu na wiek. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE, jeżeli rząd zdecyduje się na obniżenie wieku emerytalnego wyłącznie dla jednej grupy osób, konieczne jest obiektywne i proporcjonalne uzasadnienie tej decyzji. Powyższą zasadę potwierdził wyrok Trybunału z dnia 13 września 2011 r., w którym stwierdzono, że zabronienie pilotom zatrudnionym w przedsiębiorstwach lotniczych pracy po ukończeniu 60 lat stanowi dyskryminację ze względu na wiek.

W przypadku Węgier Komisja nie dopatrzyła się obiektywnego uzasadnienia dla odmiennego traktowania grupy zawodowej sędziów i prokuratorów, zwłaszcza w czasie, kiedy w całej Europie stopniowo podnosi się, a nie obniża wiek emerytalny. Sytuacja ta budzi tym większe wątpliwości prawne, że rząd Węgier powiadomił już Komisję o zamiarze podniesienia ogólnego wieku emerytalnego do 65 lat.

Jeżeli chodzi o niezawisłość sądownictwa, Komisja poprosiła również Węgry o więcej informacji w sprawie nowego ustawodawstwa o organizacji sądów. Zgodnie z nowym

prawem, w rękach przewodniczącego nowego Krajowego Biura Sądownictwa skupiona jest władza obejmująca zarządzanie operacyjne sądami, zasoby ludzkie, budżet i przydział spraw sądowych. Zlikwidowano kolegialny proces decyzyjny w ramach zarządzania operacyjnego sądami oraz inne odpowiednie zabezpieczenia. Obecnie jedna osoba samodzielnie podejmuje wszystkie istotne decyzje dotyczące sądownictwa, w tym mianowania sędziów. Ponadto, kadencja byłego prezesa Sądu Najwyższego, wybranego w czerwcu 2009 r. na sześć lat, została z końcem 2011 r. przedwcześnie zakończona. Z kolei inni byli sędziowie Sądu Najwyższego wciąż sprawują swoje funkcje jako sędziowie nowego trybunału, który zastąpił Sąd Najwyższy. Komisja oczekuje, że szczegółowe odpowiedzi władz węgierskich umożliwią podjęcie decyzji, czy dalsze czynności w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego są konieczne.

3) Niezależność organu nadzorczego ds. ochrony danych

Sprawa nadzoru nad ochroną danych odnosi się do niedawnej decyzji Węgier o stworzeniu nowej Krajowej Agencji Ochrony Danych, która z dniem 1 stycznia 2012 r. zastąpiła Biuro Komisarza ds. Ochrony Danych. W związku z tym sześciolatnia kadencja urzędującego komisarza ds. ochrony danych, rozpoczęta w 2008 r., zakończy się przedwcześnie. Nie przewidziano środków tymczasowych do czasu wygaśnięcia mandatu urzędującego komisarza w 2014 r. Zgodnie z nowymi przepisami premier i prezydent mają również możliwość arbitralnego odwołania osoby sprawującej nowe stanowisko do spraw nadzoru danych .

Niezależność organów nadzorczych ds. ochrony danych osobowych gwarantują art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 8 karty praw podstawowych. Ponadto, zgodnie z przepisami UE w zakresie ochrony danych ([Dyrektywa 95/46/WE](#)), państwa członkowskie są zobowiązane do powołania całkowicie niezależnego organu nadzorczego monitorującego stosowanie dyrektywy. Potwierdził to również Trybunał Sprawiedliwości. W wyroku w sprawie dotyczącej Niemiec ([C-518/07](#) z dnia 9 marca 2010 r.) Trybunał zaznaczył, że organy nadzorcze ds. ochrony danych powinny pozostawać poza jakimkolwiek wpływem z zewnątrz, w tym bezpośrednim czy pośrednim wpływem państwa. Trybunał orzekł, że samo ryzyko wystąpienia wpływu politycznego poprzez nadzór państwa wystarczy, aby przeszkodzić organom nadzorczym w niezależnym wykonywaniu swoich zadań.

• Informacje ogólne

W 2011 r., w wyniku szeregu obaw wyrażonych przez Radę Europy, posłów do Parlamentu Europejskiego i inne instytucje, Komisja Europejska zobowiązała się do uważnego obserwowania rozwoju sytuacji na Węgrzech w związku z przyjęciem nowej konstytucji. W ostatnich miesiącach Komisja była w stałym kontakcie z władzami

węgierskimi w sprawie przygotowania projektów ustaw zasadniczych wprowadzających w życie nową konstytucję. Komisja wyraziła szereg wątpliwości dotyczących zgodności powyższych ustaw z prawem UE. W grudniu przewodniczący Barroso oraz wiceprzewodniczący Reding i Rehn wystosowali pisma przedstawiające zastrzeżenia Komisji. Wiceprzewodnicząca Kroes pozostawała w stałym kontakcie z władzami Węgier przez cały 2011 r. Komisja interweniowała już w styczniu 2011 r. w celu zmiany czterech aspektów węgierskiej ustawy medialnej, które były niezgodne z prawem unijnym.

- **Więcej informacji:**

Strona przewodniczącego José Manuela Barroso:

<http://ec.europa.eu/president>

Strona wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

Strona wiceprzewodniczącego Olliego Rehna, komisarza UE ds. gospodarczych i euro:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/rehn/index_en.htm

13. POMOC PAŃSTWA - Komisja zbada pomoc państwa na rzecz nabywców majątku polskich stoczni

Komisja Europejska wszczęła 25 stycznia 2012 r. formalne postępowania w sprawie wsparcia ze środków publicznych dwóch nabywców majątku likwidowanej stoczni w Gdyni. Ewentualna pomoc przyznana nabywcom zostanie zbadana w świetle unijnych zasad pomocy państwa.

Joaquín Almunia, wiceprzewodniczący Komisji odpowiedzialny za politykę konkurencji, stwierdził: „Z zadowoleniem przyjmujemy fakt, że nabywcy majątku stoczni pragną kontynuować w Gdyni działalność w zakresie budownictwa okrętowego. Niemniej jednak w sposób wyraźny określiliśmy, że niedopuszczalna jest nowa pomoc ze strony państwa. Wszczynamy formalne postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia, czy określeni kupujący otrzymali pomoc ze środków publicznych na warunkach korzystniejszych niż warunki rynkowe. Zarówno Polska, jak i inne zainteresowane podmioty będą miały możliwość przedstawienia swoich uwag i zweryfikowania stanu rzeczy wspólnie z Komisją Europejską”.

W listopadzie 2008 r. Komisja Europejska ustaliła, że pomoc państwa przyznana spółce Stocznia Gdynia S.A. (dalej: stocznia w Gdyni), której większościami akcjonariuszem był skarb państwa, stanowiła naruszenie unijnych zasad pomocy państwa i podlega zwrotowi. Władze polskie zobowiązały się do sprzedaży majątku stoczni w Gdyni w drodze otwartych, przejrzystych, niedyskryminujących i bezwarunkowych przetargów, a następnie do jej likwidacji. Komisja jasno zaznaczyła,

że państwo nie może przyznać dodatkowej pomocy i że majątek należy sprzedać na warunkach rynkowych.

Nowo wszczęte postępowania wyjaśniające dotyczą pomocy finansowej udzielonej przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP) na rzecz dwóch polskich stoczni, które kupiły majątek stoczni w Gdyni. Po zakończeniu drugiej tury przetargu Stocznia Remontowa Nauta S.A. („Nauta”) zakupiła trzy pakiety aktywów stoczni w Gdyni. W celu umożliwienia sfinansowania transakcji kupna przez Nautę, ARP nabyła obligacje wyemitowane przez tę spółkę. Spółka Nauta powinna spłacić obligacje objęte przez ARP z wpływów uzyskanych ze sprzedaży użytkowanych przez nią terenów. Nie sprzedała ich jednak jak dotąd, w związku z czym nie może spłacić obligacji objętych przez ARP. Komisja uważa, że w tym przypadku może być mowa o dwóch środkach pomocy na rzecz spółki Nauta: pierwszy z nich polega na pomocy udzielonej przez ARP w związku z obligacjami wyemitowanymi przez Nautę, drugi zaś dotyczy przedłużenia okresu spłacenia zobowiązań z tytułu owych obligacji. ARP udzieliła również pożyczki spółce CRIST S.A., finansując tym samym zakup suchego doku w ramach trzeciej tury przetargu.

Komisja ma wątpliwości, czy inwestor rynkowy zapewniłby środki finansowe spółkom Nauta i CRIST na takich samych warunkach jak te, na jakich zagwarantowała je ARP. W związku z tym wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, co umożliwi Polsce oraz innym zainteresowanym podmiotom przedstawienie uwag i wyjaśnienie wszelkich kwestii.

14. TRANSPORT - Koleje europejskie: Komisja wspiera interoperacyjność i konkurencyjność

Komisja Europejska przyjęła 25 stycznia 2012 r. decyzję wzmacniającą procedurę certyfikacji i udzielania zezwoleń dotyczących linii i pociągów wyposażonych w europejski system bezpiecznej kontroli jazdy pociągu (ETCS). ETCS to europejski system sygnalizacji kolejowej i kontroli prędkości pociągów. Zastosowanie ETCS na kluczowych korytarzach transportu towarowego i wysokiej prędkości znacznie zwiększy konkurencyjność europejskich kolei.

Zasada działania ETCS jest prosta: informacje są przekazywane z centrum kontroli ruchu do pociągu, gdzie komputer pokładowy wykorzystuje je do wyliczenia maksymalnej dopuszczalnej prędkości i automatycznie zwalnia, jeżeli pociąg jedzie za szybko. ETCS jest częścią europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS).

Obecnie w Europie wykorzystuje się ponad 20 różnych systemów sygnalizacji, a ich niezgodność jest poważną barierą techniczną w ruchu międzynarodowym. Na przykład, dodanie dodatkowego krajowego systemu bezpieczeństwa do lokomotywy, która już posiada zezwolenia z różnych państw, oraz ponowne uzyskanie wszystkich autoryzacji bezpieczeństwa, może kosztować ponad 2 miliony euro i zająć ponad dwa lata. ETCS wyeliminuje te koszty.

Jednak wprowadzenie ETCS przyniesie i zgodne ze specyfikacjami europejskimi. Przyjęta decyzja zwiększa wymogi dotyczące testów, a w szczególności wymaga, aby produkty pokładowe były testowane w akredytowanych laboratoriach.

- **Informacje techniczne**

Koncepcja europejskiego systemu bezpiecznej kontroli jazdy pociągu (ETCS) nie jest nowa: istnieje ponad 20 krajowych systemów automatycznej kontroli prędkości pociągów. Te krajowe systemy nie są niestety ze sobą zgodne. Aby pociąg mógł poruszać się w sieciach wyposażonych w różne systemy, konieczna jest albo wymiana silników na granicy (co oznacza znaczną stratę czasu) albo ich wyposażenie w różne systemy pokładowe zgodne z różnymi systemami trakcyjnymi stosowanymi w poszczególnych sieciach (co zwiększa koszty i ryzyko awarii). Tak czy inaczej, stanowi to rysę na jednolitym rynku i narusza zasadę swobodnego przepływu.

Ma to szczególnie szkodliwy wpływ na transport towarowy. Chociaż transport kolejowy powinien być bardziej konkurencyjny na długich dystansach, każde przekroczenie granicy oznacza większe koszty i opóźnienia, co przekłada się na straty rynkowe i nadmierną eksploatację sieci drogowej.

Europejski system zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS) może znacznie poprawić konkurencyjność transportu kolejowego. Dotyczy to w szczególności transportu towarowego, jeżeli system jest rozmieszczony w skoordynowany sposób wzdłuż korytarza oraz towarzyszą mu odpowiednie środki, takie jak harmonizacja zasad eksploatacji lub, w razie potrzeby, rozwój infrastruktury. Na przykład ilość towarów przewożonych korytarzem Rotterdam-Genua może się podwoić do 2020 r. Odpowiadałoby to pokonywaniu tej trasy przez dodatkowy pojazd ciężarowy co 37 sekund.

ERTMS to ogromny sukces przemysłowy Europy. Jego wyniki i koszty szybko uzyskały uznanie nawet poza naszym kontynentem. Na całym świecie stał się on obecnie wzorcem odniesienia, stosowanym na wszystkich nowych liniach.

Ponad 4 tysiące kilometrów linii w Europie posiada aktualnie ETCS, a wyposażenie dla kolejnych 4 tysięcy kilometrów zostało już zamówione. Oznacza to, że długość linii

wyposażonych w ETCS wzrosnie ponad dwukrotnie w ciągu najbliższych dwóch lub trzech lat. Oczekuje się, że tempo rozwoju systemu zwiększy się jeszcze w kolejnych latach.

15. ROLNICTWO - Otwarcie kampanii poświęconej 50-leciu wspólnej polityki rolnej

W dniu 23 stycznia 2012 r. Komisja Europejska rozpoczęła kampanię informacyjną 50-lecie WPR, poświęconą pięćdziesiątej rocznicy stanowiącej podstawę integracji europejskiej wspólnej polityki rolnej, która zapewniła obywatelom Europy pięć dekad bezpieczeństwa żywnościowego i zagwarantowała żywotność obszarów wiejskich. Trwająca cały rok kampania informacyjna obejmuje interaktywną stronę internetową, wystawę objazdową, materiały audiowizualne i drukowane, a także szereg wydarzeń w Brukseli i w państwach członkowskich.

„Rok 2012 jest ważny nie tylko z uwagi na upamiętnienie pięciu dekad wspólnej polityki rolnej, ale przede wszystkim ze względu na nową reformę tej polityki”, stwierdził **Dacian Cioloș**, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „W 1962 r. Europejczykom chodziło przede wszystkim o to, by na ich stołach nie zabrakło żywności. W dniu dzisiejszym bezpieczeństwo żywnościowe nadal pozostaje ważną kwestią, ale pojawiły się również nowe powody do zaniepokojenia, takie jak zmiana klimatu czy zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych. Kampania informacyjna pozwoli na odzwierciedlenie tych zmian”.

• Kontekst

Kampanię 50-lecie WPR, funkcjonującą pod hasłem „Partnerstwo między Europą a Rolnikami”, otwarto w Brukseli podczas międzyinstytucjonalnego wydarzenia, na które zaproszono ponad 150 gości z instytucji unijnych zaangażowanych w budowę wspólnej polityki rolnej w jej dotychczasowym kształcie i jej obecną reformę. Wśród gości znaleźli się również byli komisarze ds. rolnictwa i zainteresowane strony.

Wydarzenia z okazji rozpoczęcia kampanii na poziomie krajowym przewidziane są również w sześciu państwach założycielskich UE: w Niemczech (Berlin, 20 stycznia); we Włoszech (Werona, 2 lutego); we Francji (Paryż, 27 lutego) i w Beneluksie (do potwierdzenia, 4 kwietnia).

W roku 2012 odbędzie się szereg wydarzeń, zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie UE, a wiosną 2012 r. po Europie wyruszy wystawa objazdowa. Wystawę będzie można zobaczyć w wielu instytucjach UE i w państwach członkowskich.

Na przygotowanej w 22 językach [stronie internetowej poświęconej 50-leciu WPR](#) znajdzie się film przedstawiający wpływ rolnictwa na życie codzienne oraz oświadczenie komisarza prezentujące kampanię. Informacje na temat różnych wydarzeń, które odbędą się w całej Europie, będą na bieżąco aktualizowane na stronie internetowej. Będzie również z niej można pobrać logo „50-lecie WPR. Gotowi na przyszłość”.

- **50 lat WPR – partnerstwa Europy z rolnikami**

W 2012 r. przypada 50. rocznica wdrożenia unijnej wspólnej polityki rolnej (WPR) stanowiącej fundament integracji europejskiej, która zapewniła Europejczykom 50 lat bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju obszarów wiejskich. WPR pozostaje jedyną polityką UE posiadającą wspólne unijne ramy, w której większość wydatków publicznych we wszystkich państwach członkowskich pochodzi z budżetu UE, a nie budżetów krajowych i regionalnych. Statystyki pokazują, że WPR przyczyniła się do stabilnego wzrostu wartości ekonomicznej, wydajności i handlu, a jednocześnie pozwoliła na zmniejszenie o połowę wydatków gospodarstw domowych na żywność.

WPR jest polityką, która stale się zmieniała, aby stawić czoła niezbędnym wyzwaniom. Na przykład, reformy przeprowadzone od 1992 r. znacznie zwiększyły jej zorientowanie na rynek, a ograniczyły wsparcie zakłócające handel. Jednocześnie wzięto pod uwagę zaniepokojenie konsumentów kwestiami związanymi z dobrostanem zwierząt oraz podwojenie liczby rolników w UE (po rozszerzeniu z 15 do 27 państw członkowskich).

W październiku 2011 r. Komisja przedstawiła najnowsze propozycje dalszych reform WPR, których celem jest sprostanie wyzwaniom stawianym przez teraźniejszość i przyszłość. Te wyzwania to bezpieczeństwo żywnościowe, zmiany klimatu, zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych, zrównoważony rozwój regionalny, wspieranie sektora rolnictwa w przewycięzaniu skutków kryzysu gospodarczego oraz wzrastającej zmienności cen produktów rolnych, oraz przyczynianie się do inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

- **Krótką historią WPR**

W 1962 r. kluczowe znaczenie dla początków WPR miało kilka dat:

- **14 stycznia 1962 r.**, po trwających 140 godzin negocjacjach (pierwszym europejskim maratonie rolniczym) Rada Ministrów sześciu państw członkowskich podjęła decyzję o przejściu do drugiego etapu okresu przejściowego, ustanowieniu wspólnych organizacji rynków rolnych dla każdego produktu, zastosowaniu

szczególnej zasad konkurencji oraz utworzeniu Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

- **4 kwietnia 1962 r.:** Po drugim maratonie rolniczym Rada przyjęła teksty rozporządzeń.
- **20 kwietnia 1962 r.:** Teksty opublikowano. Daty ich wejścia w życie były uzależnione od początku sezonu na rynku: na przykład wspólna organizacja rynku dla zbóż, jajek, drobiu, mięsa i wieprzowiny obowiązywała od 1 lipca 1962 r.

Najważniejsze daty w historii WPR:

- **1962:** Powstaje wspólna polityka rolna (WPR)! Celem polityki jest zapewnienie obywatelom UE żywności po przystępnych cenach, a rolnikom – odpowiedniego standardu życia.
- **1984:** Kwoty mleczne: wprowadzono specjalne środki mające na celu dostosowanie produkcji mleka do potrzeb rynku.
- **1992:** Reforma MacSharry’ego – punkt ciężkości WPR przenosi się ze wsparcia rynku na wsparcie producentów. Podtrzymywanie cen zastępuje się dopłatami bezpośrednimi. Zwiększa się nacisk na jakość żywności, ochronę tradycyjnych i regionalnych produktów żywnościowych oraz na troskę o środowisko.
- **2000:** Zakres WPR rozszerza się o rozwój obszarów wiejskich. WPR skupia się na gospodarczym, społecznym i kulturalnym rozwoju Europy poprzez odpowiednio ukierunkowane wieloletnie programy, tworzone na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
- **2003:** Reforma Fischlera/przeгляд śródkresowy – reforma WPR znosi zależność pomiędzy dopłatą a produkcją. Rolnicy działają bardziej prorynkowo i, ze względu na szczególne ograniczenia nakładane na europejskie rolnictwo, otrzymują dopłaty. Muszą przestrzegać określonych standardów dotyczących ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności.
- **2004 & 2007:** Po rozszerzeniu UE o 12 nowych państw członkowskich podwaja się liczba rolników w Unii. Zmienia się również krajobraz rolnictwa i obszarów wiejskich UE.
- **2012:** Negocjacje w sprawie nowej reformy WPR, dążącej do zwiększenia konkurencyjności sektora rolnego zarówno pod względem gospodarczym, jak i ekologicznym, wspierania innowacji, przeciwdziałania zmianie klimatu i wspierania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w obszarach wiejskich.

• **Podstawowe dane dotyczące rolnictwa – statystyki na przestrzeni lat**

	1962	1992	2002	2012
Liczba państw członkowskich	6	12	15	27
Liczba rolników (w milionach)	6,5	7,2	6,2	13,7
Użytki rolne (w milionach hektarów)	69	118	126	172

	1962	2012
Wartość produkcji rolnej (<i>ceny rzeczywiste, mld EUR/ECU</i>)	20	350
Średnia mleczność (<i>na krowę na rok</i>)	3000	6500
Średnie zbiory pszenicy (<i>w tonach z hektara</i>)	2	6
Wartość eksportu produktów rolnych (<i>wartości rzeczywiste, mld EUR/ECU</i>)	3	90*
Wartość importu produktów rolnych (<i>wartości rzeczywiste, mld EUR/ECU</i>)	6	80*
Wartość handlu produktami rolnymi (<i>wartości rzeczywiste, mld EUR/ECU</i>)	10	170*
% wydatków gospodarstw domowych przeznaczony na żywność (<i>średnia unijna</i>)	30%	16%

Źródło: DG AGRI; Uwaga: * dane wstępne za okres styczeń-listopad 2011;

Oprócz imprezy międzyinstytucjonalnej w Brukseli dnia 23 stycznia, potwierdzono następujące terminy wydarzeń w sześciu państwach założycielskich UE:

- Niemcy (Berlin, Gruene Woche) – 20 stycznia 2012 r.
- Włochy (Werona) – 2 lutego 2012 r.
- Francja (Paryż) – 27 lutego 2012 r.
- Benelux (miejsce do ustalenia) – 4 kwietnia 2012 r.

• **Więcej informacji:**

Kampania 50-lecie WPR (wraz z wszystkimi filmami i logo kampanii):

http://ec.europa.eu/agriculture/50-years-of-cap/index_pl.htm

16. ROLNICTWO I ZDROWIE - Nowa strategia dobrostanu zwierząt: Komisja dąży do polepszenia jakości

Komisja Europejska przyjęła 19 stycznia 2012 r. nową czteroletnią strategię (na lata 2012–2015), mającą na celu dalszą poprawę dobrostanu zwierząt w Unii Europejskiej.

„Niedawne wejście w życie przepisów dotyczących kur niosek pokazało, że w kilku państwach członkowskich wciąż istnieją nierozwiązane problemy w zakresie dobrostanu zwierząt. Podjęto w tej sprawie pewien wysiłek, ale wiele kwestii należy rozwiązać inaczej, by osiągnąć trwalsze rezultaty. Nowa strategia pozwoli na odpowiednią elastyczność, dzięki której podmioty będą mogły różnymi drogami osiągać niezbędne standardy w zakresie dobrostanu. Lepsza spójność polityki i przejrzystość rynku, ujęte w kompleksowych ramach przepisów o dobrostanie zwierząt, ograniczą rzeczywiste lub domniemane napięcia między dobrostanem a gospodarką. Działania w zakresie dobrostanu zwierząt muszą być efektywne pod względem kosztów. Oczekujemy, że proponowane przeznaczenie zasobów na kształcenie i szkolenie będzie wysoce opłacalne zarówno z ekonomicznego punktu widzenia, jak i

pod względem dobrostanu” – powiedział unijny komisarz ds. zdrowia i polityki konsumenckiej **John Dalli**.

- **Konieczność zmian**

Przepisy unijne dotyczące dobrostanu zwierząt, opracowywane w odpowiedzi na nagłe sytuacje i zapotrzebowanie polityczne w ciągu ostatnich trzech dekad, są często bardzo szczegółowe i obejmują poszczególne sektory, ale mają niepełny zakres. Niejednolite stosowanie tych zasad w państwach członkowskich powoduje nierówne warunki konkurencji w tym ważnym sektorze gospodarki. Ze względu na różnorodność warunków klimatycznych, ukształtowania terenu i systemów produkcji rolnej, w których przepisy te muszą być stosowane, prawo europejskie w tym obszarze wymaga zmiany.

Nowa strategia została przyjęta w formie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

- **Dlaczego nadal występują problemy**

Komunikat Komisji wymienia brak egzekwowania przepisów UE przez państwa członkowskie w wielu dziedzinach, jako jedną z najważniejszych kwestii wpływających niekorzystnie na dobrostan zwierząt w Unii. Innym hamulcem dla pełnego i jednolitego wdrożenia przepisów jest fakt, że rynek nie zapewnia wystarczających gospodarczych zachęt do ich przestrzegania.

W komunikacie zwraca się również uwagę, że wiele zainteresowanych stron nie ma wystarczającej wiedzy na temat dobrostanu zwierząt; wskazuje się również luki w prawodawstwie UE, które utrudniają zapewnienie odpowiednich warunków dobrostanu w przypadku niektórych kategorii zwierząt.

- **Proponowane działania**

W celu rozwiązania tych problemów i rozwiania obaw strategia przewiduje podejście dwutorowe: **wniosek dotyczący kompleksowego prawa w zakresie dobrostanu zwierząt i nasilenie obecnie prowadzonych działań**. Nowe przepisy mają promować innowacyjne podejście, koncentrując się na rzeczywistych wynikach w dziedzinie dobrostanu zamiast na mechanicznych nakładach, oraz zwiększać nacisk na standardy kształcenia i profesjonalizmu wszystkich zainteresowanych stron.

Drugi element postuluje **nasilenie** i optymalizację obecnych działań Komisji: usprawnienie narzędzi służących lepszemu przestrzeganiu przez państwa członkowskie

wymogów prawnych; pogłębienie istniejącej już współpracy międzynarodowej w kwestiach dobrostanu zwierząt; zapewnienie konsumentom lepszych informacji oraz prowadzenie badań w dziedzinach, w których w kwestii dobrostanu zwierząt napotyka się najwięcej trudności.

- **Kontekst**

Komisja po raz pierwszy przyjęła strategię w zakresie dobrostanu zwierząt w 2006 r. Wspólnotowy plan działań na rzecz ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010 skupiał różne aspekty polityki UE dotyczącej dobrostanu zwierząt, regulującej chów miliardów zwierząt w celach gospodarczych.

Nowa strategia opiera się na tej starszej, a w szczególności na wnioskach wyciągniętych podczas pięcioletniego okresu realizacji pierwszego planu działań. Biorąc pod uwagę znaczenie zwierząt w naszym codziennym życiu, konieczność opracowania nowej strategii staje się aż nazbyt oczywista.

Rolnictwo jest największym sektorem, w którym wykorzystuje się zwierzęta. W gospodarstwach rolnych w całej Unii żyje około dwóch miliardów ptaków (kurczęta przeznaczone na produkcję mięsa, kury noski, indyki, kaczki i gęsi) i trzysta milionów ssaków (krowy, świnie, owce itp.). Populacja zwierząt domowych w UE jest również dość duża. Szacuje się, że w Unii żyje około sto milionów psów i kotów. Roczna wartość chowu zwierząt w UE szacuje się na ok. 150 mld euro. Wkład Unii na rzecz dobrostanu zwierząt jest szacowany na 70 mln euro rocznie, przekazywanych rolnikom jako płatności z tytułu dobrostanu zwierząt w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich lub przeznaczanych na inne działania związane z dobrostanem zwierząt, takie jak badania, analizy ekonomiczne, komunikacja, kształcenie i szkolenie itd.

- **Więcej informacji znaleźć można na następującej stronie internetowej:**

http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/actionplan/actionplan_en.htm

17. PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ - Komisja rozpoczyna debatę na temat restrukturyzacji przedsiębiorstw: jakie wnioski z kryzysu?

W dniu 17 stycznia 2012 r. Komisja Europejska rozpoczęła ogólnoeuropejską jawną debatę na temat restrukturyzacji przedsiębiorstw oraz przewidywania zmian. Konsultacja potrwa do dnia 30 marca 2012 r. Jej celem jest ustalenie skutecznych praktyk i działań politycznych w zakresie restrukturyzacji oraz dostosowania do zmian. Wyniki debaty zostaną uwzględnione w przygotowywanym pakiecie dotyczącym zatrudnienia oraz powinny pomóc w udoskonalaniu współpracy pracowników i przedstawicieli pracodawców, władz, organów szczebla lokalnego i regionalnego oraz

instytucji UE. Konsultacja umożliwi również opracowanie określonych środków restrukturyzacyjnych, dzięki którym można by sprostać wyzwaniom społecznym oraz kwestiom dotyczącym zatrudnienia, jak również ułatwić europejskim przedsiębiorstwom zwiększenie swojej konkurencyjności przez innowacje oraz szybkie, lecz płynne dostosowanie się do zmian.

Restrukturyzacja to element działalności gospodarczej oraz jeden z istotnych sposobów na utrzymanie konkurencyjności przedsiębiorstwa. Kryzys gospodarczo-finansowy oznacza dodatkowe utrudnienia dla przedsiębiorstw: od 2002 r. do 2010 r. Europejskie Obserwatorium Restrukturyzacji (European Restructuring Monitor) odnotowało ponad 11 000 przypadków restrukturyzacji, w których stosunek likwidowanych miejsc pracy do stanowisk nowo utworzonych wyniósł niemal dwa do jednego (1,8: 1). W latach 2008-2010 stosunek ten zwiększył się do 2,5: 1. Wiele przedsiębiorstw i ich pracowników opracowało innowacyjne rozwiązania ograniczające utratę miejsc pracy. Partnerzy społeczni odegrali tu znaczącą rolę. Rozwiązania te obejmowały czas pracy, zwiększony dialog społeczny, środki dostosowawcze, czy też interwencje publicznych służb zatrudnienia. Niemniej jednak mogą one być mniej skuteczne w kontekście utrzymującego się niskiego popytu.

László Andor, unijny komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, przedstawiając nową zieloną księgę, powiedział: „Jeśli chcemy lepiej reagować w przyszłości, musimy zrozumieć, co zapewniło skuteczność niektórych środków w pewnych państwach i sektorach gospodarki w czasie kryzysu. Musimy przeanalizować, jak takie środki, jak np. krótszy czas pracy, mogą sprostać wyzwaniom, z którymi w najbliższym czasie może nam się przyjąć zmierzyć. (...) Chcemy się także dowiedzieć, jak przewidywać przyszłe potrzeby w zakresie zatrudnienia i umiejętności, szczególnie w świetle nowych wyzwań i pogłębiających się nierówności społecznych w państwach członkowskich. Pragniemy także przekonać się, w jaki sposób ograniczyć społeczne skutki restrukturyzacji”.

Komisarz podkreślił również gotowość pomocy ze strony UE oraz wsparcia państw członkowskich w ramach polityki spójności, w szczególności przy udziale Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji.

- **Treść zielonej księgi:**

Zielona księga zawiera kilka pytań. W szczególności odnoszą się one do następujących kwestii:

- **Wnioski z kryzysu** – czy stosowane działania i praktyki w ramach polityki są odpowiednie? Jakie są czynniki powodzenia i przyszłe wyzwania? Jak w czasie kryzysu funkcjonowały programy pracy w mniejszym wymiarze godzin i jak radziły sobie one z utrzymującym się niskim popytem?

- **Dostosowanie gospodarczo-przemysłowe** – jakie są niezbędne dla korekty strukturalnej warunki ramowe oraz funkcjonujące dobre praktyki w dziedzinie dostępu do finansowania?
- **Zdolności dostosowawcze przedsiębiorstw oraz szanse na zatrudnienie dla pracowników** – czy podejście ukierunkowane na przyszłość to najlepsze rozwiązanie? Czy potrzebne jest uaktualnienie istniejących wytycznych w zakresie restrukturyzacji oraz środków gwarantujących ich realizację?
- **Tworzenie synergii w procesie zmiany w przemyśle** – jak usprawnić współdziałanie między przedsiębiorstwami, władzami lokalnymi i innymi lokalnymi podmiotami? Jak usprawnić szkolenia, jako stały element zarządzania zasobami ludzkimi?
- **Rola władz regionalnych i lokalnych** – jak zwiększyć pomocniczą rolę organów publicznych z uwzględnieniem różnych tradycji krajowych?
- **Skutki działań restrukturyzacyjnych** - co przedsiębiorstwa i zatrudnieni mogą zrobić w celu zminimalizowania skutków dla zatrudnienia oraz skutków społecznych działań restrukturyzacyjnych oraz jaką rolę mogą pełnić działania polityczne w ułatwianiu wprowadzania tych zmian?

Zielonej księdze towarzyszy dokument roboczy służb Komisji „Restrukturyzacja w Europie 2011” ([Restructuring in Europe 2011](#)), w którym przedstawiono główne wnioski z ubiegłych lat w zakresie przewidywania zmian i zarządzania nimi oraz restrukturyzacji.

Konsultacje będą trwać do dnia 30 marca 2012 r. W tym czasie osoby zainteresowane tematem mogą przesłać swoje opinie drogą mailową oraz listownie.

- **Kontekst**

Kwestia restrukturyzacji została poruszona przez Komisję Europejską w [inicjatywie przewodniej dotyczącej polityki przemysłowej](#) z października 2010 r., w inicjatywie przewodniej [„Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”](#), jak również w Akcie o jednolitym rynku. Komisja pragnie odnowić debatę na temat restrukturyzacji w świetle wniosków wyciągniętych z ostatnich doświadczeń.

Wyniki konsultacji zostaną uwzględnione w przygotowywanym pakiecie dotyczącym zatrudnienia oraz w odnowionej agendzie modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity). Może to doprowadzić do nowej debaty na szczeblu UE w zakresie możliwych nowych ram restrukturyzacji.

- **Więcej informacji:**

Zielona księga: Restrukturyzacja i przewidywanie zmian: wnioski wynikające z ostatnich doświadczeń

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0007:FIN:PL:PDF>

Commission Staff Working Document: Restructuring in Europe 2011

<http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=7311&langId=en>

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=333&langId=pl>

Konsultacje na temat restrukturyzacji i przewidywania zmian

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=pl&catId=699&consultId=9&furtherConsult=yes>

Najważniejsze dokumenty dotyczące restrukturyzacji:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=782&langId=pl>

18. PRZEMYSŁ I PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ - Małe przedsiębiorstwa tworzą 85 proc. nowych miejsc pracy

W latach 2002–2010 w UE 85 proc. nowych miejsc pracy netto³ powstało w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP). Liczba ta jest znacznie wyższa niż udział MŚP w całkowitym zatrudnieniu, który wynosi 67 proc. W okresie tym zatrudnienie netto w gospodarce przedsiębiorstw w UE znacznie wzrosło, o średnio 1,1 mln nowych miejsc pracy każdego roku. Są to główne wyniki badania na temat ważnego wkładu MŚP w tworzenie miejsc pracy, przedstawionego przez Komisję Europejską.

Wzrost zatrudnienia w MŚP wynoszący 1 proc. rocznie był wyższy niż w przypadku dużych przedsiębiorstw, które odnotowały wzrost w wysokości 0,5 proc. Wyjątkiem jest sektor handlowy, w którym zatrudnienie w MŚP wzrastało o 0,7 proc. rocznie w porównaniu z 2,2 proc. w dużych przedsiębiorstwach. Wynika to z silnego wzrostu dużych przedsiębiorstw handlowych, w szczególności zajmujących się sprzedażą, obsługą i naprawą pojazdów silnikowych.

Spośród klas wielkości MŚP mikroprzedsiębiorstwa (zatrudniające mniej niż 10 pracowników) odpowiadają za największą część całkowitego wzrostu liczby miejsc pracy netto w gospodarce przedsiębiorstw, stanowiącą 58 proc.

Ponadto dzięki nowym firmom (działającym mniej niż 5 lat) powstaje zdecydowana większość nowych miejsc pracy. Nowe przedsiębiorstwa działające w sektorze usług biznesowych tworzą ponad jedną czwartą (27 proc.) nowych miejsc pracy, podczas gdy udział nowo powstałych przedsiębiorstw z sektora transportu i komunikacji jest najmniejszy (6 proc.).

Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za przemysł i przedsiębiorczość, **Antonio Tajani**, powiedział: „W tym krytycznym dla gospodarki europejskiej okresie widzimy, jak małe przedsiębiorstwa dostarczają nowych miejsc pracy i potwierdzają tym samym swoją rolę jako głównego źródła nowych możliwości

³ Nowo utworzone miejsca pracy minus miejsca pracy utracone w danym okresie.

zatrudnienia. Ich udział w tworzeniu miejsc pracy podkreśla większe niż kiedykolwiek gospodarcze znaczenie MŚP i potrzebę wspierania ich na wszystkich szczeblach. Małe i nowe przedsiębiorstwa wyraźnie mają kluczowe znaczenie dla przywrócenia wzrostu gospodarczego”.

Więcej informacji można znaleźć na stronach internetowych dotyczących przeglądu wyników MŚP:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/index_en.htm

- **Główne skutki kryzysu: mniejsze przedsiębiorstwa częściej zgłaszają występowanie negatywnych skutków**

Zgodnie z wynikami badania kryzys gospodarczy pozostawił swoje ślady w przedsiębiorstwach ze wszystkich klas wielkości, przy czym mikroprzedsiębiorstwa były szczególnie narażone. W wyniku kryzysu gospodarczego z 2009 i 2010 r. liczba miejsc pracy w sektorze MŚP spadała średnio o 2,4 proc. rocznie, zaś w sektorze dużych przedsiębiorstw spadek ten wynosił rocznie 0,95 proc. W 2010 r. rozwój zatrudnienia był nadal ujemny, ale w czasie przeprowadzania badania oczekiwania na 2011 r. uległy poprawie. Udział firm, które planowały zwolnienia pracowników w 2011 r., był mniejszy niż udział firm, które faktycznie zwolniły pracowników w 2010 r. Oprócz wpływu na zatrudnienie zdecydowanie **najważniejszym negatywnym skutkiem kryzysu** dla przedsiębiorstw jest ogólny spadek popytu na ich produkty i usługi (zgłoszony przez 62 proc. przedsiębiorstw), a także wydłużenie terminu płatności przez klientów (wymieniony przez 48 proc. firm), czy wreszcie brak kapitału obrotowego, który dotknął 31 proc. przedsiębiorstw.

- **Innowacyjność jako broń przed kryzysem**

Wydaje się, że innowacje mają pozytywny wpływ: innowacyjne przedsiębiorstwa, jak również firmy z bardziej innowacyjnych państw częściej zgłaszają wzrost zatrudnienia i osiągają wyższe stopy wzrostu zatrudnienia.

Badanie podkreśla, że innowacyjne MŚP lub przedsiębiorstwa działające w bardziej innowacyjnych gospodarkach mniej ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego. Na przykład spadek całkowitego popytu wymieniany jest przez 70 proc. przedsiębiorstw w krajach, które uważane są za innowatorów o skromnych wynikach⁴, podczas gdy w krajach, które są liderami innowacji, odsetek ten wyniósł 45 proc.

⁴ Klasyfikacja ta opiera się na [tablicy wyników innowacyjności za 2010 r.](#), która klasyfikuje państwa w ramach czterech grup w zależności od ich wyników dla 24 wskaźników innowacyjności: (1) liderzy innowacji; (2) kraje doganiające liderów; (3) umiarkowani innowatorzy i (4) innowatorzy o skromnych wynikach.

- **Jakość miejsc pracy w MŚP**

Badanie wyróżnia dwa szerokie wymiary jakości miejsc pracy: jakość zatrudnienia i jakość pracy. Ogólnie prawdą jest, że pracownicy w małych przedsiębiorstwach są mniej produktywni, gorzej wynagradzani i rzadziej zrzeszają się w związkach zawodowych, niż ma to miejsce w dużych przedsiębiorstwach. Jednak mikroprzedsiębiorstwa donoszą, że posiadają przewagę konkurencyjną w stosunku do swoich konkurentów w odniesieniu do „miękkich” aspektów w zakresie zasobów ludzkich w przedsiębiorstwie, takich jak: klimat pracy, równowaga między życiem zawodowym a prywatnym czy też rozwiązania w zakresie czasu pracy.

- **Kontekst**

Badanie stanowi część projektu dotyczącego przeglądu wyników MŚP. Jest ono oparte na ankiecie przeprowadzonej wśród przedsiębiorstw pod koniec 2010 r. i obejmującej 27 państw członkowskich UE oraz 10 innych krajów uczestniczących w programie na rzecz przedsiębiorczości i innowacji, a mianowicie: Albanie, Chorwację, byłą jugosłowiańską Republikę Macedonii, Islandię, Izrael, Liechtenstein, Czarnogórę, Norwegię, Serbię i Turcję.

19. SPRAWY SPOŁECZNE - Europejczycy przygotowani do „aktywnego starzenia się” – pokazuje najnowsze badanie

Przedstawiając 13 stycznia 2012 r. najnowsze wyniki badań Eurobarometru, Komisja zaznacza tym samym rozpoczęcie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012. Zgodnie z wynikami 71% Europejczyków jest świadomych faktu starzenia się społeczeństwa europejskiego, ale tylko 42% jest zaniepokojonych tym zjawiskiem. Postawa ta jest zdecydowanie odmienna od punktu widzenia polityków, którzy postrzegają starzenie się społeczeństwa jako jedno z głównych wyzwań. Dla większości obywateli osoby w wieku 55 lat i powyżej odgrywają zasadniczą rolę w kluczowych dziedzinach życia społeczeństwa. Ponad 60% respondentów uważa, że powinno się nam pozwolić pracować po osiągnięciu wieku emerytalnego, a jedna trzecia stwierdza, że sami chcieliby pracować dłużej. Co zaskakujące, pogląd ten podziela więcej osób zbliżających się do wieku emerytalnego, niż przedstawiciele młodszego pokolenia.

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, przedstawiając wyniki badania, powiedział: „Obecne badanie Eurobarometru pokazuje,

że ludzie chcą pozostać aktywni także w starszym wieku. Jestem przekonany, że Europejski Rok będzie stanowił bodziec dla mobilizacji obywateli, zainteresowanych stron oraz decydentów w kierunku podjęcia działań na rzecz promowania aktywnego starzenia się oraz pozytywnego rozwiązywania związanych ze starzeniem wyzwań”.

Badanie Eurobarometru obejmuje pięć dziedzin: ogólne postrzeganie wieku i osób starszych; osoby starsze w miejscu pracy; emerytury i świadczenia; wolontariat i wsparcie dla osób starszych oraz przyjazne im otoczenie.

Badanie pokazuje zasadnicze różnice w definiowaniu pojęć „młody” i „stary” w poszczególnych krajach. Na Malcie, w Portugalii i Szwecji za młodych uważa się osoby poniżej 37 roku życia, podczas gdy na Cyprze i w Grecji granica ta przesuwa się do 50 roku życia. Średnio Europejczycy twierdzą, że zaczynamy być postrzegani jako osoby starsze tuż przed 64 rokiem życia, a średnio od wieku 41,8 roku przestajemy być uważani za osoby młode. Odczucia te zależą także od wieku i płci – kobiety uważają, że starszy wiek zaczyna się nieco później niż wskazują na to mężczyźni (odpowiednio 65 lat i 62,7 roku).

W kwestii zatrudnienia tylko jedna trzecia Europejczyków zgadza się z koncepcją przedłużenia oficjalnego wieku emerytalnego do roku 2030, mimo iż jest to wyraźny priorytet działań politycznych w wielu państwach członkowskich. Niemniej jednak istnieje zdecydowane poparcie (61%) dla pomysłu pozwolenia na dalszą pracę osobom, które osiągnęły już oficjalny wiek emerytalny. Ideę obowiązkowego wieku emerytalnego odrzuca 53% badanych, jednak zdania znacznie się różnią między poszczególnymi państwami członkowskimi.

Mimo iż wiek przechodzenia na emeryturę to typowo 65 lat, średni wiek dezaktywacji zawodowej w 2009 r. wyniósł ok. 61,5 roku. 42% Europejczyków twierdzi, że będzie w stanie wykonywać swoją obecną pracę po ukończeniu 65 roku życia, podczas gdy 17% uważa, że nie będzie w stanie wykonywać swojej obecnej pracy jeszcze przed 60 rokiem życia. Jedna trzecia Europejczyków deklaruje, że chciałaby nadal pracować po osiągnięciu wieku emerytalnego, a dla niemal dwóch trzecich z nich pomysł połączenia pracy w niepełnym wymiarze godzin z częściową emeryturą jest bardziej atrakcyjny niż całkowite przejście na emeryturę.

Aktywne starzenie się to nie tylko zatrudnienie. Niemal co czwarty Europejczyk (łącznie z osobami powyżej 55 roku życia) deklaruje zaangażowanie w wolontariat. W krajach o mniej rozpowszechnionej tradycji wolontariatu większa część osób twierdzi, że pomagała lub zapewniała wsparcie osobom spoza własnego gospodarstwa domowego. Takie wsparcie zapewniło 36% Europejczyków powyżej 55 roku życia. 15% respondentów w wieku powyżej 55 lat opiekuje się starszym członkiem rodziny, a 42% robiło to w przeszłości.

- **Kontekst**

Celem Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012 jest szerzenie świadomości na temat wkładu osób starszych w funkcjonowanie społeczeństwa oraz promowanie działań tworzących lepsze szanse dla utrzymania aktywności osób starszych.

Europejski Rok 2012 obejmuje trzy wymiary aktywnego starzenia się:

- **Aktywne starzenie się na rynku pracy.** Skłonienie starszych pracowników do pozostawania na rynku pracy wymaga w szczególności poprawy warunków pracy i ich dostosowania do stanu zdrowia i potrzeb starszych osób oraz zaktualizowania ich umiejętności poprzez poprawę dostępu do uczenia się przez całe życie. Niezbędne są także zmiany systemów podatkowych i świadczeń, skutecznie zachęcające do dłuższej pracy.
- **Udział w społeczeństwie.** Zwiększanie szans i poprawa warunków dla osób starszych do wnoszenia wkładu w życie społeczne w roli wolontariuszy lub osób sprawujących opiekę nad członkami rodziny oraz do uczestniczenia w życiu społeczeństwa umożliwią uniknięcie izolacji społecznej oraz wielu związanych z nią problemów i zagrożeń.
- **Niezależne życie.** Promowanie zdrowia oraz profilaktycznej opieki zdrowotnej za pomocą działań maksymalnie wydłużających lata zdrowego życia oraz zapobiegających zależności, jak również dostosowanie otoczenia (budynków użyteczności publicznej, infrastruktury, transportu, budownictwa) do potrzeb osób starszych oznacza umożliwienie im jak najbardziej niezależnego funkcjonowania.

Założeniem Roku Europejskiego jest zachęcenie wszystkich polityków i zainteresowanych stron do podjęcia konkretnych inicjatyw związanych z aktywnym starzeniem się oraz do wszczęcia działań zmierzających do realizacji tych celów. Inicjatywy można publikować na [stronie Roku Europejskiego](#). Komunikacja z ogółem społeczeństwa, zainteresowanymi stronami, politykami i dziennikarzami organizowana będzie na poziomie krajowym i ogólnoeuropejskim.

- **Więcej informacji:**

Eurobarometr, badanie specjalne 378: Aktywne starzenie się

Raport - http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_378_en.pdf

Report and Factsheets:

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_special_379_360_en.htm

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_378_fact_pl_pl.pdf

Dane na temat poszczególnych krajów [Komunikat prasowy Eurostatu](#)

- **Więcej informacji:**

[Strona Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej](#)

[Europejskie partnerstwo na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu](#)

Publikacje:

[Brozura Eurostatu - Aktywne starzenie się i solidarność międzypokoleniowa – portret statystyczny Unii Europejskiej 2012](#)

[Jak promować aktywność osób starszych w Europie – wsparcie UE dla zainteresowanych stron na poziomie lokalnym i regionalnym](#)

[Europejski Rok Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012](#)

20. SPRAWY SPOŁECZNE - Komisja wydłuża konsultacje społeczne do 12 tygodni i oferuje nową usługę powiadamiania

Od dnia 1 stycznia Komisja Europejska oferuje obywatelom, przedsiębiorstwom i organizacjom pozarządowym co najmniej 12 tygodni na ustosunkowanie się do planów nowych polityk i ustaw. Wcześniej czas ten wynosił 8 tygodni. Ułatwi to ich udział w kształtowaniu polityki na szczeblu UE na wczesnym etapie tego procesu. Komisja wprowadziła także usługę powiadamiania o zbliżających się inicjatywach: organizacje, które zarejestrują się w [Rejestrze służącym przejrzystości](#) mogą zapisać się na tę usługę, aby z wyprzedzeniem, mniej więcej na rok przed przyjęciem planów działania, otrzymywać informacje w sprawie nowych inicjatyw w interesujących je dziedzinach.

Zdaniem **José Manuela Barroso**, Przewodniczącego Komisji Europejskiej: „Aby prawidłowo kształtować politykę, należy słuchać tych, których ona dotyczy. Jest to kluczowy element tego procesu. Dzięki wydłużeniu czasu konsultacji z korzyścią dla wszystkich wzmocnimy głos obywateli, przedsiębiorstw i organizacji, które pomagają nam tworzyć politykę”.

Komisja ma nadzieję, że wydłużenie czasu konsultacji i nowa usługa powiadamiania zwiększą udział w konsultacjach zwłaszcza tych grup, które dotąd nie były dostatecznie reprezentowane. Przykładowo federacje małych i średnich przedsiębiorstw będą miały teraz więcej czasu na zorganizowanie się i zasięgnięcie opinii swoich członków na temat tego, w jaki sposób nowa propozycja polityki może wpłynąć na małe przedsiębiorstwa.

Dzięki polityce „inteligentnych regulacji” Komisja pragnie włączyć obywateli i przedsiębiorstwa w proces ustawodawczy, aby uwzględnić wszystkie stosowne dowody i obawy podczas opracowywania wniosków ustawodawczych.

Dodatkowe informacje:

- toczące się [konsultacje społeczne](#) (Twój głos w Europie)
- nadchodzące [inicjatywy Komisji](#) (Plany działania)
- rejestracja, aby otrzymywać [powiadomienia o planach działania](#) (Rejestr służący przejrzystości)

21. AGENDA CYFROWA - Pobudzanie wzrostu i zatrudnienia: plan działania, dzięki któremu wielkość handlu elektronicznego w Europie podwoi się do 2015 r.

Rozwój handlu elektronicznego i usług internetowych ma ogromny potencjał i może przynieść korzyści gospodarcze, socjalne i społeczne. W sektorze internetowym tworzy się 2,6 miejsc pracy na jeden etat zlikwidowany „offline”. Dzięki globalnej sieci konsumenci mają większy wybór, również w regionach wiejskich i odosobnionych. Korzyści wynikające z niższych cen w internecie oraz większego wyboru dostępnych produktów i usług szacuje się na 11,7 mld euro, co stanowi 0,12 proc. europejskiego PKB. Gdyby handel elektroniczny stanowił 15 proc. handlu detalicznego, a przeszkody na rynku wewnętrznym zostałyby wyeliminowane, korzyści dla konsumentów osiągnęłyby 204 mld euro, czyli 1,7 proc. europejskiego PKB⁵. Komisja Europejska stwierdziła jednak, że istnieją liczne problemy, które utrudniają konsumentom i przedsiębiorstwom pełne wykorzystanie potencjału usług online: obowiązujące przepisy często są ignorowane albo nieprecyzyjne, oferty są zbyt mało przejrzyste i trudno je porównać, a koszty, takie jak dostawa, są często wysokie i niedostosowane⁶.

Z tego względu, w ramach agendy cyfrowej⁷ i Aktu o jednolitym rynku⁸ oraz w odpowiedzi na wniosek Rady Europejskiej o przedstawienie planu działania w celu osiągnięcia wewnętrznego rynku cyfrowego do 2012 r., Komisja przyjęła komunikat przedstawiający szesnaście konkretnych działań mających na celu podwojenie do 2015 r. udziału handlu elektronicznego w sprzedaży detalicznej (dzisiaj 3,4 proc.) oraz udziału sektora internetowego w europejskim PKB (dzisiaj poniżej 3 proc.). Do 2015 r. handel i usługi online mogą stanowić ponad 20 proc. wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia netto w niektórych państwach członkowskich (np. we Francji, Niemczech, Wielkiej Brytanii i Szwecji)⁹.

⁵ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/market_studies/e_commerce_study_en.htm

⁶ Intra-community cross-border parcel delivery, FTI Consulting, grudzień 2011

⁷ http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm

⁸ [COM/2011/0206 final](#)

⁹ Internet matters, the net's sweeping impact on growth, jobs, and prosperity, McKinsey Global Institute, maj 2011, oraz L'impact d'Internet sur l'économie française, McKinsey, marzec 2011.

Komisarz ds. rynku wewnętrznego **Michel Barnier**, wiceprzewodnicząca **Neelie Kroes**, odpowiedzialna za strategię cyfrową, oraz komisarz **John Dalli**, odpowiedzialny za politykę konsumencką, przedstawili swoje cele, podkreślając, że: „W trudnej sytuacji, jaką obserwujemy obecnie w Europie, konieczne jest wykorzystanie wszelkich zasobów, które mogą zwiększyć aktywność i zatrudnienie. Zaprezentowany plan działania da obywatelom i przedsiębiorstwom nowe możliwości oraz przyniesie Europie wzrost gospodarczy i nowe miejsca pracy, których tak potrzebuje. Jego celem jest usunięcie przeszkód, które do tej pory hamowały rozwój europejskiej gospodarki internetowej”.

- **Treść komunikatu**

Zgodnie z Aktem o jednolitym rynku oraz agendą cyfrową, komunikat przedstawia plan działania, który ułatwi transgraniczny dostęp produktów i treści online; skutecznie rozwiąże problemy związane z płatnościami, dostawami, bezpieczeństwem oraz informacjami o konsumentach; oraz ułatwi rozwiązywanie sporów i usuwanie treści niezgodnych z prawem, przyczyniając się tym samym do rozwoju bezpieczniejszego internetu, w którym podstawowe prawa i wolności będą lepiej przestrzegane. Chodzi o stworzenie środowiska sprzyjającego rozwojowi dynamicznego jednolitego rynku cyfrowego poprzez rozwiązanie problemów, które ten rozwój hamują. Jednocześnie należy wspierać inwestycje w łączność bezprzewodową i w infrastrukturę stałą nowej generacji oraz umożliwić rozwój usług w zakresie chmury obliczeniowej.

W komunikacie oceniono, że w ciągu najbliższych pięciu lat handel elektroniczny i usługi internetowe mogą stanowić nawet 20 proc. zatrudnienia i wzrostu gospodarczego. Łatwiejszy będzie również dostęp do dóbr i usług dla osób mieszkających na terenach odizolowanych oraz osób podatnych na zagrożenia, co przyczyni się do poprawienia spójności terytorialnej UE.

W komunikacie określono również przeszkody hamujące rozwój sektora internetowego: ograniczoną ofertę legalną i transgraniczną, brak informacji, niewystarczającą ochronę konsumentów, nieefektywne systemy dostaw i płatności; trudności z usunięciem treści niezgodnych z prawem oraz ryzyko rozprzestrzeniania się cyberprzestępczości.

- **Informacje podstawowe**

Konsumentom często brakuje zaufania do handlu elektronicznego i usług internetowych; martwią się o poszanowanie swoich praw, zwłaszcza w przypadku pojawienia się problemu. Czasami denerwują się też, że niektóre usługi nie są dostępne w ich kraju albo że nie mogą kupować w innych państwach członkowskich, ponieważ zakupy nie są dostarczane do ich kraju zamieszkania albo zagraniczne karty płatnicze

nie są akceptowane. Zdarza się też, że nie mają dostępu do sieci szerokopasmowej albo stykają się ze wzrostem cyberprzestępczości.

[Dyrektywa o handlu elektronicznym \(2000/31/WE\)](#) zawiera przepisy, które ułatwiają świadczenie usług w internecie w Unii Europejskiej oraz gwarantują, że te usługi spełniają pewne kryteria. Stanowi podstawę rozwoju transgranicznych usług internetowych. Neutralna pod względem technologicznym, podczas konsultacji publicznych zorganizowanych w 2010 r.¹⁰ dyrektywa została uznana przez zainteresowane strony za filar jednolitego rynku cyfrowego. Jako że rewizja nie została uznana za konieczną, dyrektywę wystarczy uzupełnić.

Dyrektywa przewiduje, że usługodawcy działający w internecie muszą przestrzegać przepisów obowiązujących w państwie swojej siedziby. Zawiera też przepisy o ochronie konsumentów. Zobowiązuje między innymi usługodawców do podawania swoich danych adresowych na stronach internetowych, gwarantuje, że reklamy są wyraźnie oznaczone jako takie oraz chroni przed niechcianą korespondencją.

Dyrektywa określa również warunki zwolnienia od odpowiedzialności usługodawców działających jako pośrednicy w przypadku przechowywania lub przekazywania treści umieszczonych w internecie przez strony trzecie.

- **Więcej informacji:**

http://ec.europa.eu/internal_market/e-commerce/communication_2012_en.htm

http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/market_studies/e_commerce_study_en.htm

22. POLITYKA KONSUMENTÓW - W badaniach UE stwierdzono niedociągnięcia na stronach internetowych oferujących kredyty konsumenckie

Czy zdarzyło się Państwu przy podpisywaniu umowy o pożyczkę, kartę kredytową czy inny kredyt konsumencki zdać sobie sprawę, że koszty są wyższe, niż się Państwo spodziewali? Niedawno przeprowadzono w całej UE kontrolę stron internetowych oferujących kredyty konsumenckie w celu sprawdzenia, czy osoby podpisujące umowę o taki kredyt otrzymują wcześniej informacje, do których są uprawnieni na mocy prawa UE w dziedzinie ochrony konsumentów¹¹. Organy krajowe odpowiedzialne za

¹⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/e-commerce_en.htm

¹¹ Dyrektywa w sprawie kredytu konsumenckiego, dyrektywa w sprawie sprzedaży usług finansowych na odległość, dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych, dyrektywa o handlu elektronicznym oraz dyrektywa o nieuczciwych warunkach w umowach konsumenckich.

egzekwowanie prawa skontrolowały ponad 500 stron internetowych w 27 państwach członkowskich oraz w Norwegii i Islandii. W przypadku 70% z nich (393 strony) stwierdzono następujące problemy, wymagające dalszego dochodzenia: reklamy niezawierające wymaganych standardowych informacji, brak w ofertach kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji oraz koszty przedstawiane w sposób wprowadzający w błąd. Organy krajowe odpowiedzialne za egzekwowanie prawa zwrócą się teraz do instytucji finansowych i pośredników kredytowych o wyjaśnienia lub podjęcie działań naprawczych wobec domniemanych nieprawidłowości. W ramach akcji kontrolnej sprawdzono w szczególności, w jaki sposób przedsiębiorstwa stosują przepisy dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego (niedawno wprowadzonej do prawodawstwa krajowego w państwach członkowskich), która ma w założeniu ułatwiać konsumentom zrozumienie i porównywanie ofert kredytowych.

Komisarz UE ds. konsumentów **John Dalli** powiedział: „Osoby starające się o kredyt są niejednokrotnie zaskakiwane jego kosztami, które okazują się wyższe niż się początkowo wydawało, ponieważ zabrakło wcześniej ważnych informacji lub były one nie w pełni zrozumiałe. Kredyt konsumencki to dziedzina, która nieraz wydaje się skomplikowana, i właśnie dlatego wprowadzono odpowiednie przepisy europejskie, aby pomóc konsumentom w dokonywaniu świadomych decyzji. Bardzo ważne jest zatem, aby przedsiębiorstwa dostarczały konsumentom właściwych i niezbędnych informacji. Komisja powinna przyczynić się do tego poprzez współpracę z krajowymi organami egzekwującymi prawo.”

Działanie zwane „**akcją kontrolną UE**” ma na celu egzekwowanie prawa unijnego. Polega ono na jednoczesnym prowadzeniu przez krajowe organy egzekwowania prawa kontroli koordynowanych przez UE pod kątem naruszeń prawa konsumenckiego w danym sektorze. Krajowe organy egzekwowania prawa zwracają się następnie do podmiotów gospodarczych, w przypadku których podejrzewa się nieprawidłowości, o podjęcie działań naprawczych. **Akcję kontrolną dotyczącą kredytów konsumenckich** przeprowadzono we wrześniu 2011 r.

Sześć państw przeprowadziło **pogłębioną akcję kontrolną 57 stron internetowych** w celu sprawdzenia zgodności z przepisami konsumenckimi, co dotyczyło m.in. uregulowań dotyczących płatności, rozpatrywania skarg oraz warunków umownych. Z rynku, którego dotyczyła akcja kontrolna, korzysta codziennie wielu konsumentów. W 2010 r. łączna kwota kredytów konsumenckich pozostających do spłaty na rzecz instytucji finansowych w strefie euro wynosiła ponad 600 mld EUR¹².

- **Wyniki**

¹² EBC, statystyki strefy euro, www.ecb.int/stats/money/aggregates/bsheets/html/index.en.html

Spośród **562 stron internetowych** poddanych wstępnej akcji kontrolnej jedynie 30% uznano za spełniające odpowiednie przepisy konsumenckie UE; 70% stron (393 strony) wymaga dalszego dochodzenia. Stwierdzono następujące zasadnicze problemy:

- **Braki w zakresie informacji w reklamach kredytu konsumenckiego:** reklamy na 258 stronach internetowych (46% stron poddanych kontroli) nie zawierają wszystkich standardowych informacji wymaganych dyrektywą w sprawie kredytów konsumenckich, np. informacji dotyczących: (i) rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (APR), która jest niezbędna do porównywania ofert, (ii) tego, czy opłaty za obowiązkowe usługi pomocnicze (np. ubezpieczenie) zostały zawarte w kosztach całkowitych, lub (iii) czasu trwania umowy kredytowej.
- **Pomijanie kluczowych informacji na temat oferty:** 244 strony internetowe (43%) nie zawierają jasnych informacji na temat wszystkich elementów łącznego kosztu, np. na temat: (i) rodzaju stóp procentowych (stała, zmienna lub oba rodzaje), (ii) czasu trwania kredytu (jeżeli ma on zastosowanie) oraz (iii) niektórych kosztów związanych z kredytem (np. opłaty za przygotowanie umowy).
- **Wprowadzające w błąd przedstawienie kosztów** – koszty kredytu przedstawiane są nieraz w sposób fałszywy lub mogący wprowadzać w błąd konsumentów, np. w wyniku: (i) sposobu obliczenia ceny lub (ii) braku informacji dla konsumenta, że oprócz kosztu kredytu konsumenckiego należy brać pod uwagę dodatkowe obowiązkowe ubezpieczenie. Taki problem stwierdzono na 116 stronach internetowych (20%).

- **Pogłębiona akcja kontrolna**

Sześć państw (Włochy, Estonia, Łotwa, Litwa, Słowacja i Szwecja) przeprowadziło pogłębioną akcję kontrolną dotyczącą 57 skontrolowanych stron. Główne stwierdzone problemy dotyczyły informacji udzielanych przed zawarciem umowy oraz warunków umownych.

- **Kolejne kroki**

Obecnie rozpocznie się etap egzekwowania działań: w nadchodzących tygodniach i miesiącach **organy krajowe** zwrócą się do podmiotów gospodarczych o wyjaśnienia lub wprowadzenie poprawek na ich stronach internetowych. Niedopełnienie tych działań może, w zależności od obowiązującego prawa krajowego, prowadzić do wszczęcia kroków prawnych, których następstwem będą grzywny, a nawet zamknięcie danej strony internetowej. Krajowe organy egzekwowania prawa powinny złożyć Komisji Europejskiej sprawozdanie z podjętych działań do **jesieni 2012 r.** Komisja zda sprawę z wyników.

Więcej informacji:

Strona internetowa poświęcona akcjom kontrolnym:

23. INSTYTUCJE - Komisja skarży Radę do Trybunału za naruszenie przepisów unijnych dotyczących regulaminu pracowniczego

W dniu 11 stycznia 2012 r. Komisja podjęła decyzję o zaskarżeniu Rady do Trybunału Sprawiedliwości w związku z nieprzyjęciem rozporządzenia Rady w sprawie corocznego dostosowania wynagrodzeń i emerytur pracowników UE, przewidzianego w regulaminie pracowniczym.

Jak przewiduje regulamin pracowniczy, wynagrodzenia i emerytury urzędników UE są dostosowywane zgodnie z decyzjami politycznymi podejmowanymi przez państwa członkowskie w odniesieniu do wynagrodzeń pracowników służby cywilnej w danym państwie. Gdy wynagrodzenia urzędników poszczególnych państw członkowskich rosną lub ulegają zmniejszeniu, takie same zmiany stosuje się w odniesieniu do pracowników UE.

Tym razem pięć spośród ośmiu państw członkowskich, które uwzględnia się w obliczeniach, podwyższyło wynagrodzenia urzędników służby cywilnej w ujęciu nominalnym: Belgia (3,6%), Francja i Niderlandy (2%), Niemcy oraz Zjednoczone Królestwo (1,3%). Niewielkie redukcje wynagrodzeń miały miejsce we Włoszech, Hiszpanii oraz Luksemburgu. Oznacza to, że pracownicy służby cywilnej utracili średnio 1,8% siły nabywczej w ujęciu realnym. Zaproponowano, aby dokładnie w takim samym stopniu zmniejszyć siłę nabywczą urzędników UE, niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Komisja, dbając o ścisłe przestrzeganie prawa, złożyła zatem w Radzie wniosek o zastosowanie takiego samego cięcia w odniesieniu do urzędników UE. We wniosku przewidziano cięcie na poziomie -1,8% w ujęciu realnym, co dla pracowników zatrudnionych w Brukseli, gdzie inflacja wyniosła 3,6%, oznacza dostosowanie na poziomie 1,7% w ujęciu nominalnym.

Zgodnie z tym, co Trybunał Sprawiedliwości UE już wielokrotnie potwierdził (po raz ostatni w dniu 24 listopada 2010 r. w sprawie C-40/10), według regulaminu pracowniczego Rada nie dysponuje swobodą uznania w tym zakresie, lecz ma obowiązek przyjęcia obliczonego przez Komisję wskaźnika dostosowującego.

Jedyna możliwość odstąpienia od powyższych przepisów to skorzystanie z klauzuli wyjątkowej, która – jak podkreślił Trybunał – może być zastosowana jedynie w absolutnie wyjątkowych okolicznościach, gdy wynagrodzenie urzędników dostosowywane zgodnie z obowiązującym wzorem nie mogłoby zostać dostosowane

dostatecznie szybko. Komisja już dwukrotnie sprawdzała – na prośbę Rady – możliwość zastosowania klauzuli wyjątkowej w powiązaniu z nagłym i poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej i socjalnej w Unii Europejskiej.

Komisja doszła do wniosku, że utrata siły nabywczej pracowników UE, która odpowiada utracie siły nabywczej pracowników służby cywilnej poszczególnych państw członkowskich, występuje w powiązaniu z aktualną sytuacją gospodarczą i socjalną. Wszelkie dodatkowe działania wychodzące poza zastosowanie tej utraty siły nabywczej stanowiłyby naruszenie regulaminu pracowniczego oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

Komisja uwzględniła natomiast potrzebę prowadzenia restrykcyjnej polityki budżetowej, proponując zmniejszenie liczby pracowników we wszystkich instytucjach UE o 5%, jak również wprowadzenie istotnych zmian w regulaminie pracowniczym, które obejmują między innymi zwiększenie liczby godzin pracy z 37,5 do 40 godzin tygodniowo (bez dodatkowego wynagrodzenia), podwyższenie wieku emerytalnego do 65 lat (w szczególnych okolicznościach do 67 lat) oraz przekształcenie ścieżki kariery na stanowiskach sekretarskich i asystenckich. Jeżeli środki te zostaną przyjęte, pozwolą na zaoszczędzenie kwoty ponad 1 mld EUR w ciągu najbliższych siedmiu lat oraz kwoty 1 mld EUR rocznie w perspektywie długoterminowej.

Mimo powyższych okoliczności Rada podjęła formalną decyzję o nieprzyjęciu wniosku Komisji. Komisja reprezentuje stanowisko, że decyzja ta jest naruszeniem regulaminu pracowniczego i – pełniąc rolę strażniczki traktatów – jest zobowiązana do zaskarżenia jej do Trybunału Sprawiedliwości.

Wiceprzewodniczący Komisji **Maroš Šefčovič** powiedział: „Komisja ubolewa, że po tym, jak w 2009 r. mieliśmy do czynienia z podobną sytuacją, ponownie zmuszona jest do złożenia skargi do Trybunału. Zarówno Rada jak i Komisja uznają potrzebę dokonywania oszczędności w obszarze kosztów administracyjnych. Jednak takie działania należy realizować zgodnie z prawem i jeżeli jest to konieczne – w drodze zmieniania przepisów, nie zaś ich naruszania.”

„Już od ośmiu miesięcy Komisja pracuje nad swoją strategią, która w grudniu 2011 r. zaowocowała przedstawieniem Parlamentowi Europejskiemu i Radzie formalnych wniosków, które – w razie przyjęcia – umożliwiłyby oszczędności w obrębie wydatków administracyjnych na poziomie powyżej 1 mld EUR do 2020 r. oraz na poziomie 1 mld EUR rocznie w perspektywie długoterminowej.”

- **Kontekst**

Dostosowanie roczne jest obliczane każdego roku przez Eurostat w oparciu o udostępniane przez państwa członkowskie dane statystyczne dotyczące wzrostu lub spadku wynagrodzeń, jakie otrzymują pracownicy służby cywilnej w tych państwach. W 2004 r. Rada zdecydowała, że należy stosować próbę wynagrodzeń obejmującą osiem państw członkowskich (Niemcy, Francję, Zjednoczone Królestwo, Włochy, Hiszpanię, Niderlandy, Belgię i Luksemburg). Pracownicy UE podlegają więc takim samym podwyżkom i redukcjom wynagrodzeń jak pracownicy służby cywilnej w wymienionych krajach.

W 2010 r. miała miejsce niewielka redukcja wynagrodzeń netto w instytucjach UE, ponieważ wzrost stopy składek na emerytury (z 11,3% do 11,6%) oraz tzw. składki tymczasowej (z 5,07% do 5,5%) przewyższał minimalny wzrost wynagrodzenia brutto (0,1%).

24. INSTYTUCJE - Komisja apeluje do instytucji UE o oszczędności w wydatkach

Już drugi rok z rzędu Komisja Europejska apeluje do wszystkich instytucji UE o rygorystyczne ograniczenie przewidywanych wydatków administracyjnych w budżecie na 2013 r.

Janusz Lewandowski, komisarz UE ds. programowania finansowego i budżetu, skierował do szefów wszystkich unijnych instytucji pismo informujące, że z powodu kryzysu gospodarczego i finansowego szereg państw członkowskich wprowadza cięcia w wydatkach administracyjnych. „Dlatego jest niezmiernie ważne, aby w obecnej sytuacji trudności gospodarczych dowieść odpowiedzialnej postawy instytucji UE”, dodał komisarz Janusz Lewandowski.

Komisja chce dać dobry przykład: w swoich planach zatrudnienia zamierza zmniejszyć liczbę stanowisk w 2013 r. o 1 proc. Będzie to pierwszy krok na drodze do realizacji planu przewidującego redukcję personelu o 5 proc. w ciągu najbliższych pięciu lat. Założenie to jest zgodne z zaproponowanymi na lata 2014-2020 wieloletnimi ramami finansowymi, w których zaproponowano cięcia we wszystkich instytucjach UE.

W 2012 r. Komisja z własnej inicjatywy zamroziła własne wydatki administracyjne: ich wzrost nominalny w stosunku do budżetu na rok 2011 r. wyniósł 0,0 proc. Było to możliwe dzięki znacznemu ograniczeniu wydatków na budynki, technologie informacyjno-komunikacyjne, opracowania, publikacje, podróże służbowe, konferencje i spotkania.

- **Kontekst**

- W pierwszych miesiącach każdego roku Komisja Europejska opracowuje projekt budżetu UE w oparciu o szacunki wydatków przesłane przez wszystkie instytucje UE.
- Artykuł 314 Traktatu z Lizbony stanowi, że „Komisja łączy te preliminarze w projekt budżetu, który może zawierać różne warianty preliminarzy”.
- W lutym ubiegłego roku komisarz Janusz Lewandowski przesłał podobne pismo do szefów wszystkich instytucji UE, wzywając do ograniczenia wydatków w obszarach takich jak IT, publikacje czy podróże służbowe.
- Wydatki administracyjne (koszty funkcjonowania instytucji UE) stanowią ok. 5,8 proc. wszystkich wydatków w unijnym budżecie.
- W 2012 r. – z uwagi na obecną sytuację gospodarczą i kryzys finansowy – Komisja Europejska zamroziła swoje wydatki administracyjne.
- W ramach owych 5,8 proc. wydatków administracyjnych udział Komisji w stosunku do innych instytucji wynosi ok. 40 proc. W związku z tym ogólne zmiany w wydatkach administracyjnych zależą również o wymagań budżetowych pozostałych instytucji UE.

- **Annex**

Brussels, 23.01.2012

Mr Martin SCHULZ

President of the European Parliament

Mr Villy SØVNDAL

President of the Council

Mr Vassilios SKOURIS

President of the European Court of Justice

Mr Vítor Manuel DA SILVA CALDEIRA

President of the Court of Auditors

Ms Catherine ASHTON

High Representative, European External Action Service

Mr Staffan NILSSON

President of European Economic and Social Committee

Ms Mercedes BRESSO

President of the Committee of the Regions

Mr Nikiforos DIAMANDOUROS

European Ombudsman

Mr Peter HUSTINX

European Data Protection Supervisor

Subject: Establishment of estimates of administrative expenditure of Institutions for the 2013 Draft Budget

Dears,

The economic and financial crisis continues to hit hard the European economy and national public finances. As part of the efforts towards budget consolidation, numerous Member States are proceeding with severe cuts in the administrative expenditure in their national budgets. Also at the European level, we need to pursue our efforts to contain as far as possible administrative expenditure, despite its limited share of the overall budget of the European Union (5.6%, including pensions and European schools).

Article 314§1 of the TFEU states that: "...each Institution shall...draw up estimates of its expenditure for the following financial year. The Commission shall consolidate these estimates in a draft budget, which may contain different estimates."

Following the nominal freeze of its administrative appropriations in 2012, which entailed heavy cuts on items such as IT sector, meeting, conference and mission costs, the Commission will continue to pay particular attention in the preparation of its budget request for 2013. Our objective will be to keep the nominal increase (as compared to 2012) in the Commission's administrative appropriations under Heading 5 (excluding pensions and European schools) below the forecast inflation of 1,9% to carry out all activities related to the EU-27 Union.

To this end, in 2013 the Commission will reduce by 1% the number of posts in its establishment plans, in line with its proposal that all institutions reduce their staff levels by 5% over five years. That means that any new or additional requirements for human resources will be met through internal redeployment, simplification of delivery modes and/or other organisational improvements.

Additionally, maintaining administrative expenditure below inflation will require further cuts in other items including technical assistance, external staff, fitting out of buildings, training, security at headquarters, acquisition of information, studies, social expenditure, general equipment and mobility.

As part of the 2013 Draft Budget, the Commission will request a limited increase in administrative resources needed to continue to properly phase in the accession of Croatia to the Union as from July 2013.

The Commission's share of total administrative expenditure under Heading 5 is 40,1% of appropriations authorised in the 2012 budget, compared to 41,8% for the other Institutions (pensions and European schools account for the rest). Therefore the overall evolution of administrative expenditure depends on budgetary demands from other Institutions as much as on the Commission.

That is why I would like to call on all Institutions to take a similar approach, including on establishment plans, and make all possible efforts towards limiting expenditure in preparing their own estimates of expenditure for the Draft Budget 2013. It is of utmost importance to continue to demonstrate that the European Institutions are acting responsibly in the light of the difficult economic and budgetary conditions in Member States and to send a corresponding signal to the European public opinion.

I trust you share my concerns and count on your support for submitting estimates of expenditure that the Commission would be able to easily integrate in the 2013 Draft Budget.

Yours faithfully,

Copies:

Mr Klaus WELLE, Secretary General of the European Parliament

Mr Roger VANHAEREN, Director General for Finance, European Parliament

Mr Uwe CORSEPIUS, Secretary General of the Council

Mr William SHAPCOTT, Director General for Personnel and Administration, Council

Mr Alfredo CALOT ESCOBAR, Registrar of the European Court of Justice

Mr Eduardo RUIZ GARCIA, Secretary General of the Court of Auditors

Mr David O'SULLIVAN, Chief Operating Officer of the European External Action Service

Mr Martin WESTLAKE, Secretary General of European Economic and Social Committee

Mr Gerhard STAHL, Secretary General of the Committee of the Regions

Ms Catherine DAY, Secretary General of the European Commission

Mr Alain LAMASSOURE, President of the Committee on Budgets, European Parliament

Ms Florentia HERACLEOUS, President of the Budget Committee, Council

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska¹³

¹³ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.